

விவேகவாணி

மே 2012 - மு' நந்தன - சித்திரை - வைகாசி கல் 5114 ₹.7/-

யாக்ஞவல்கியர் - ஜனகமன்றர்

150
1863-2013
ஸ்வாமி விவேகானந்தர் 150வது விஜயநிதி விழா

விவேகவாணி

விவேகானந்த கேந்திர மாத இதழ்
விவேகானந்தபுரம், கன்னியாகுமரி - 629 702
வணக்கம்! வாருங்கள்!!

வெளியீட்டு அலுவலகம்

விவேகானந்த கேந்திரம், 5 - சிங்கராச்சாரி தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005

அன்புள்ள வாசக நேயர்களுக்கு,
நமஸ்காரம்.

விவேகவாணியின் மே - 2012 இதழ் குரு. சிஷ்ய பரம்பரையில் யாக்ஞவுல்கியர், ஜனக மன்னர் ஆகியோரின் படங்களைத் தாங்கி வருகிறது. அவர்களைப் பற்றிய கட்டுரை வெளியாகிறது. கீராம முன்னேற்றத் திட்டக் கிளைகளில் கீதை விழா, விவேகானந்தர் விழாக்கள் பரவலாக நடந்தேறி உள்ளன. மொத்தமாக ஆயிரக்கணக்கான பொதுமக்கள் பங்கேற்றுள்ளனர். அவற்றைப் பற்றிய அறிக்கையும் வெளியாகின்றது. ஜனஸ்தனும், தாசவரும் பற்றிய விஞ்ஞானக் கட்டுரை வாசகர்களின் மிகுந்த கவனத்திற்குரியது. வாசகர்கள் வாழ்வில் நலன்கள் பெருகப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

மே - 2012

இப்படிக்கு,
இறைவன் பணியில்,
விவேகவாணி

தொலைபேசி: (044) - 28440042/28442843

ஈமெயில்: vkpt@vkendra.org

தவம் 28

மே - 2012

சேவை - 1

தனிப்பிரதி ரூ. 7/-, ஆண்டுச்சந்தா ரூ. 75/-, இரண்டாண்டுச் சந்தா ரூ. 140/-, மூன்றாண்டுச் சந்தா ரூ. 200/-, ஆயுட்சந்தா (10 ஆண்டுகள்) ரூ. 700/-, வெளிநாட்டு ஆண்டுச் சந்தா 20 பாலர்கள்.

மாதும் ஒரு மீற்திரும்

விவேகவாணியின் மே - 2012 இதழ் பாரதத்தின் புனிதமிகு சூரு, சீட் பரம்பரையில் யாக்ஞவல்கியரையும், ஜனக மன்னரையும் சித்தரிக்கிறது. யாக்ஞவல்கியர் புராதனமான முனிவர் ஆவார். ஆழ்ந்த அறிஞரும் ஆவார். அவருடைய வாழ்நாளில் பெரும் பகுதி விதேக நாட்டு அரசன் ஜனகரின் அவையில் கழிந்தது.

ஒரு சமயம் ஜனகமன்னர் நடத்திய யாகத்தில் தலைசிறந்த வேத ஞானிக்கு ஆயிரம் பசுக்களை தானமாக கொடுப்பதாக தீர்மானம் செய்திருந்தார். பசுக்களின் ஒவ்வொரு கொம்பிலும் தங்கக் காசுகள் கொண்ட பைகள் கட்டப்பட்டு இருந்தன. இப்பரிசை யாருக்குக் கொடுப்பதென்று ஜனகரின் அவையில் ஒரு ஞானப் போட்டி நடந்தது. அப்போட்டியில் யாக்ஞவல்கியர் கூறிய ஆன்மீகக் கருத்துக்கள் ஆவன: - 1) மனிதனின் மறுபிறவிக்கு அவனுடைய கருமங்களே காரணம் ஆகும். 2) மனிதனின் ஆத்மாவே எங்கும் உள்ள பிரம்மம் ஆகும். பிரம்மத்திற்கு பசி, தாகம், பயம், ஆசை, முதுமை, மரணம் இவை கிடையாது. ஆத்மாவை அறிய ஒரு சாதகன் மனைவி, மக்கள், செல்வம் முதலிய உலக ஆசைகளைத் தாண்டிச் செல்ல வேண்டும். முனிவர்களுக்கு சாத்தீர ஆன்மீக ஞானமும் இருக்க வேண்டும். 3) பிரம்மமே இப்படைப்பு அனைத்திற்கும் ஊடும், பாவும் ஆகும். 4) பிரம்மமே இப்படைப்பு அனைத்திற்கும் அனைவருக்குள்ளும் அந்தர்யாமியாக இருக்கிறது. பிரம்மத்தை பிறர் பார்க்க முடியாது. பிரம்மமே அனைத்தையும் பார்க்கிறது. 5) இறைவனின் உத்தரவினால் கூரியனும், சந்தீரனும் தன் நிலையில் இருந்து பிறழாமல் பணி செய்கின்றன. இறைவனை அறியாமல் இறப்பவன் அறிவிலி ஆவான்.

ஜனகரின் பல கேள்விகளுக்கு அவர் பதில் தந்தார். பிரம்மத்தைப் பற்றிய அறிவு நாமத்தைச் சார்ந்திருப்பது ஆகும். நாமமே பரப்பிரம்மம் ஆகும். 6) தூரீயம் என்னும் நான்காவது அவத்தை, விழிப்பு, உறக்கம், கனவற்ற உறக்கம் ஆகிய மூன்று நிலைகளைக் கடந்தது ஆகும். அந்நிலையில் பிறப்பும், இறப்பும் கிடையாது. அந்நிலை அச்சம் கடந்த, பயமற்ற நிலை ஆகும்.

இந்தப் பதிலால் திருப்தி அடைந்த ஜனக மன்னன் தன் நாட்டையும், தன்னையுமே யாக்ஞவல்கிய முனிவருக்கு அர்ப்பணிக்க முன் வந்தான். இதிலிருந்து ஜனக மன்னருக்கு யாக்ஞவல்கியரிடமும் வேதாந்த ஞானத்திடமும் இருந்த நம்பிக்கை தெரிய வருகிறது.

இன்னொரு தடவை ஜனகரின் கேள்விகளுக்கு யாக்ஞவல்கிய முனி பதில் தந்தார். மனிதனுக்கு பகலில் கூரியன் வெளிச்சம் தருகிறது. கூரியன்

மறைந்துபின் நிலவு ஒளி தருகிறது. இவை இரண்டும் இல்லாவிடத்து அக்னியே வழிகாட்டுகிறது. இவை மூன்றும் இல்லாவிடத்து வாக்கு வழி காட்டுகிறது. ஆனால் இவை அனைத்துக்குமே காரணம் ஆத்மாவில் இருக்கும் ஒளி ஆகும்.

இத்தகைய அறிவினால் ஜனகரும் மிகப்பொரிய கருமயோகியாக உருவானார். கண்ணன் பகவத்கீதையில் கருமயோகிகளுக்கு உதாரணமாக ஜனக மன்னரையே சுட்டிக் காட்டுகிறார். ஆதீசங்கரரும் பிரம்மகத்தீர உரையில் கருமயோகிகளுக்கு உதாரணமாக ஜனக மன்னரையும், அசுவபதியையும் (சாவித்ரியின் தந்தை) உதாரணங்களாகக் காட்டுகிறார். யாக்ஞவல்கியர் ஜனகர் உரையாடல் ப்ரஹதாரண்யக உபநிஷதும் என்ற யஜர் வேதப் பகுதியில் இடம் பெறுகின்றது. இவ்வாறு நம் நாட்டில் மன்னர்களும் ஆன்மீக முனிவர்களால் உருவாக்கப்பட்டனர். அரசவைகள் ஆன்மீக அறிவாலயங்களாகத் திகழ்ந்தன.

யாக்ஞவல்கியருக்கு இரண்டு மனைவிகள் இருந்தனர். ஒருத்தீ மைத்ரேயி. அவள் பரம்பொருளை அறிவுதில் நாட்டம் கொண்டவள். இன்னொருத்தீ காத்யாயினி, நடைமுறை அறிவு உள்ளவள். ஒரு தடவை யாக்ஞவல்கியருக்கு இல்லறத்தை விட்டுத் துறவுறம் புக ஆசை ஏற்பட்டது. தன் சொத்தை இரண்டு மனைவிகளுக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்க அவர் விருப்பம் கொண்டார். அப்போது மைத்ரேயி கேட்டாள். “பகவன்! இந்த உலகம் முழுவதும் என் சொத்தானால் நான் அமுதத்தன்மையைப் பெற்றவள் ஆகிவிடுவேனோ?”

யாக்ஞவல்கியர்: ஆகமாட்டாய்.

மைத்ரேயி: அமுதத் தன்மையைப் பெற எனக்கு உதவாத பொருளினால் எனக்கு என்ன லாபம்? உங்களுக்குத் தெரிந்த நல்ல ஞானத்தை எனக்குத் தாருங்கள்.

யாக்ஞவல்கியர்: கவனமாகக் கேள். ஒருவருக்குக் கணவன் என்பதீனாலே கணவன் பிரியமானவனாக ஆகிவிடுவதில்லை. ஆத்மாவின் மீது வைத்த அன்பினாலே கணவன் பிரியமானவனாகின்றான். மனைவி என்பதீனாலே மனைவி ஒருவருக்குப் பிரியமானவளாக ஆகிவிடுவதில்லை. ஆத்மாவின் மீது வைத்த அன்பினாலே மனைவி பிரியமானவளாகின்றாள். மகன் என்பதீனாலே ஒருவருக்கு மகன் பிரியமானவனாகி விடுவதில்லை. ஆத்மாவின் மீது வைத்த அன்பினாலே மகன் பிரியமானவனாகின்றான். பொருள் என்பதீனாலே ஒருவருக்குச் செல்வம் பிரியமானதாவது இல்லை. ஒருவர் தன்மீது வைத்த அன்பினாலே பொருள் அவருக்குப் பிரியமானதாகின்றது. இவ்வுலகில் எப்ப பொருளும் தன்னில் தானே பிரியமானதால்ல. நம் இதுயத்து இருக்கும் ஆத்மாவை அது நினைவுட்டுகிறது என்பதீனாலே அப்பொருள் நமக்குப் பிரியமானது. உண்மையில் ஆத்மாவைக் காணுதல், அதைப்பற்றிக் கேட்டல், அதைச் சிற்றித்தல், அதை அறிதல் இதன்மூலம் எல்லா அறிவையும் நாம் பெற முடியும்.

இப்படி ஒரு கணவனுக்கும், மனைவிக்கும் நடந்த உரையாடல் நம்முடைய வேதமாக இடம் பெற்று இருக்கின்றது. அத்தகைய முனிவரையும், சீடரையும் இவ்விதமின் அட்டை சித்தரிக்கின்றது.

வேதத்தின் உட்பொருள்

பிரணவம் எனும் ஓம்காரம் [254]

ஶண்டூக்ய உபநிஷத்

கௌடபாத காரிகையின் சங்கர பாஷ்யம்

உபநிஷதம்

வரிசையில் வரும் நான்காம் பாதம் கூறப்படுகின்றது. ஆகவே இதனை உபநிஷதம் “நாந்த ப்ரஜஞ்ஜும்” முதலிய சொற்களால் கூறுகின்றது. (அகத்தே இருக்கும் பொருள்களைப் பற்றிய உணர்வு இன்மை) அதற்கு (நூரீயத்திற்கு) சொற்களைப் பயன்படுத்தி விளக்கக்கூடிய எந்த ஒரு இயல்பும் கிடையாது. ஆகவே அதனைச் சொற்களால் வருணிக்க இயலாது. இக்காரணத்தால் உபநிஷதம், தூரீயத்தை விளக்கும் போது, வருணானகளை மறுப்பதோடு நின்று விடுகின்றது.

தடை: அப்படியானால் அது வெறும் வெற்றிடம் தானே!

விடை: அவ்வாறன்று. ஒரு அடித்தளம் இல்லாமல், பொய்யான மாயத் தோற்றுமான்று இருக்க முடியாது. ஏனெனில், வெள்ளியானது, சிப்பியின்றியோ, பாம்பு, கயிறின்றியோ, மனிதத் தோற்றும் ஒரு மரத்தடி இன்றியோ, கானல் நீர் ஒரு பாலைவனம் இன்றியோ மாயத் தோற்றுமாக ஏற்படாது. ஒரு மாயத் தோற்றும் ‘உண்மையில் இருக்கின்ற ஏதோ ஒன்றை’ க் கருத்தாகக் கொண்டு அதில் ஊறி இருப்பதாகக் காணப்படுகின்றது. அது ‘இல்லாத ஒன்றை’ அடிப்படையாகக் கொண்டிராது)

தடை: அவ்வாறாயின் தன்னீரைத் தாங்கி நிற்கும் பானை (முதலியவற்றை)யைச் சொற்களால் (உடன்பாட்டுச் சொற்களால்) கூறுவதைப் போல, தூரீயத்தை உடன்பாட்டுச் சொற்களால் குறிப்பிடவேண்டும்; எதர்மறைக் கூற்றுக்கள், மறுப்புக்களால் இல்லை. ஏனெனில் தூரீயமே, பிராணன் முதலிய எல்லா மாயத் தோற்றங்கட்கும் அடித்தளம் ஆகும்.

விடை: அவ்வாறன்று. சிப்பியில் காணப்படும் வெள்ளியைப் போன்றவையே, பிராணன் முதலியவற்றின் மாயத் தோற்றும். உண்மையானதற்கும், உண்மையல்லாததற்கும் உள்ள உறவினைச் சொற்களால் கூற முடியாது. ஏனெனில் அவ்வெறவே, தீவெடிவும் அற்றது. ஆக்மா தன் உண்மை நிலையில், வேறொந்த ஞானநெறி மூலமும் அறியப்படும் பொருள் இல்லை. அது ஒரு

பசுமாட்டைப் போன்று, முன்னிலைப்பொருள் அன்று. ஆத்மா உபாதிகள் (குவங்கி முடியும் குணங்கள்) அற்றது. அது (பசுவைப் போலன்றி) ஜாதி வகை எதுவும் இல்லாதது. அது இரண்டாவதற்ற ஒன்றேவானது; அது பொதுவான, சிறப்பான இயல்புக் குணங்கள் அற்றது. ஒரு சமையற்காரன் வேலையில் ஈடுபடுகின்றான். ஆத்மா செயலின் ஈடுபடுவதன்று. நீலசிறம் முதலியதன்மைகள், குணங்கள் அற்றது ஆத்மா. ஆகவே ஆத்மாவை சொற்களால் வருணிக்க முயலுபவன் தீகைப்படைகின்றான்.

தடை: அப்படியானால் அது, முயற்காம்பு போன்று, பயனுள்ள பணி எதுவும் செய்யாதே!

வினை: அவ்வாறன்று! தூரீயத்தை ஆத்மாவாக உணரும்போது, அது ஆத்மா அல்லாததைப் பற்றிய தீவிர ஆசையை ஒழித்து விடுகின்றது. சிப்பியைப் பற்றி அறிந்ததும் வெள்ளி பற்றிய தீவிர ஆசை ஒழிந்து விடுகிறதே, அதைப்போல! தூரீயத்தைத் தன் ஆத்மாவாக உணர்ந்தபின் அறியாமை, ஆசை, போன்ற குறைகட்டு வாய்ப்பு இல்லை. தூரீயத்தை ஆத்மாவாக உணரவேண்டும். கூடாது எனக் காரணம் இல்லை. எல்லா உபநிஷதங்களும் இதையே முடிவாகக் கூறுகின்றன. சான்று: நீயே அதுவாக இருக்கிறாய் (சாந் VI, viii - xvi) இந்த ஆத்மாவே பிரம்மன் (பிரூ II v 19) ஆத்மாவாக இருப்பதே சுத்தியம் (சா vi viii 16) அதுவே நேரிடை, உடனடி பிரம்மமாகும் (பிரூ III i 1) உள்ளும் புறமும் இருப்பது; பிறப்பற்றது முண்டக: II i 2) இவை அனைத்தும் ஆத்மா (சா :VII - XXV - 2) முதலியன. இந்த ஆத்மாவே, பரமசத்தியம், பரம்பொருள். ஆனால் அதற்கு பொய்யான தோற்றங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு நான்கு பாதங்கள் இருப்பதாகப் பேசப்படுகின்றது. அதன் உண்மையெல்லாத வடிவம் இதுவரை கூறப்பட்டது. அது அஞ்ஞானத்தால் உண்டாக்கப்பட்டது. அது கயிற்றின்மீது சுமத்திக் கூறப்படும் பாம்பு போன்றது. அதில் மூன்று பாதங்கள் இருக்கின்றன. அவை விதையும் முளையும் போல் தொடர்புடையவை. (காரணமும் விளைவும் ஆகியவை) உள் உலகினைப் பற்றிய உணர்வு அது இல்லை - நாந்த ப்ரஜஞ்ஞும் என்ற மந்திரத்தில், உபநிஷதும், காரணம் அல்லாத, பரமசத்தியமான நிலையை (அவத்தையைப்) பற்றிப் பேசுகின்றது. அதனைக் கயிற்றுக்கு ஒப்பிடலாம். உபநிஷதம் பாம்பு போன்ற மூன்று அவத்தைகளை (கயிற்றின் மீது சுமத்தப்படவற்றை) விலக்குவதைப் பற்றிப் பேசுகின்றது. நாந்த: ப்ரஜஞ்ஞும் ந பஹிஷ்ப்ரஜஞ்ஞும் நோபயத: ப்ரஜஞ்ஞும் ந ப்ரஜஞ்ஞானகளும் ந ப்ரஜஞ்ஞும் நாப்ரஜஞ்ஞும்! அத்ருஷ்டமவ்யவ ஹார்யம் க்ராஹ்யம் லக்ஷணம் சிந்த்ய மவ்யபதேச்யமே காத்ம ப்ரத்யய ஸாரம் ப்ரபஞ்சோப சமம் சாந்தம் சிவமத்தைதும் சதுர்த்தம் மன்யந்தே

ஸ ஆத்மா ஸ விஜ்ஞேய: (7) நாலாவது பாதமாகக் கருதப்படுவன் உள் பிரஜ்ஞையில்லாதவன் வெளிப்பிரஜ்ஞையில்லாதவன், இரண்டிற்கும் இ கை யெயு ஸ ஸ பிரஜ்ஞையில்லாதவன், பிரஜ்ஞை வடிவானவனுமன்று, சேதனனுமன்று, அ சே த ன னு மன்று, பார்க்க முடியாதவன், கிரகிக்க முடியாதவன், அடையாள மில்லாதவன், நினைக்கமுடியாதவன், குறிப்பிட முடியாதவன் ஒன்றே ஆத்மா என்ற அறிவால் அனுசரித்தறியத் தக்கவன் பஞ்சபூதங்களின் விவரிவாகிய பிரபஞ்சமற்றவன், சாந்தன், சிவம், இரண்டற்றவன் அவனையே தூரியமாக நான்காவதாகக் கருதுகின்றனர்; அவனே ஆத்மா; அவனே அறியத் தகுந்தவன்.

தடை: ஆத்மாவுக்கு நான்கு பாதங்கள் உண்டு என்ற அடிப்படையில் (விவாதம்) துவங்கப்பட்டது. அவ்வாறிருக்க மூன்று பாதங்களைக் கூறியபின் ஒரு விஷயம் தெளிவாயிற்று. நான்காவது, மற்ற மூன்றில் இருந்து வித்யாசமானது; அம்மூன்று அந்தரங்க (உள்) உலகம் முதலியவற்றை உணர்வது. அதனால், உள் உலகத்தை அறிவது அல்ல என்ற வாக்கியத்தின் மூலம் மறுப்பது, தேவையற்றது ஆகிவிட்டது.

விளை: அவ்வாறன்று. கயிற்றின் உண்மையான இயல்பானது, பாம்பு முதலிய மாயத் தோற்றங்களை மறுப்பதால் உணரப்படுகின்றது; அதுபோல உண்மையான ஆத்மா வழக்கமாக மூன்று நிலைகளில் (அவத்தைகளில்) இருப்பது, தூரியமே என்று உறுதிபடக் கறை முயற்சி செய்யப்படுகின்றது. “நீயே அது” (சாந் VI. viii) முதலிய வேத வசனங்களில் இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது. மூன்று அவத்தைகளில் ஆத்மாவின் இயல்புகளில் இருந்து தூரியத்தின் இயல்பு மாறுபட்டது. (இந்த உடன்பாட்டு முறையிலான வாக்கியத்துக்கு, சொல்லளவிலான பொருள் கொள்ளக்கூடாது; உருவகமாகப் பொருள் கொள்ள வேண்டும். நீ என்பது தனிமனித ஆத்மா. அது என்பது பற்பொருள் - இரண்டும் ஒன்றே. இரண்டுக்கும், நிரப்பந்தங்கள், கட்டுப்பாடுகள் எல்லைகள் அற்றிருக்கும் போதுதான் இது உண்மையாகும்) தூரியம் உண்மையில் ஆத்மாவில் இருந்து வேறுபட்டதானால், தூரியத்தை உணர வேறுந்த வழியும் இன்றிப் போய்விடும்; சாத்தீரத்தின் கட்டளை பயனற்றுப் போகும், அல்லது தூரியம் என்பது “ஒன்றுமில்லாதது” என்றாகிவிடும். கயிறு, பாம்பு போல, பலவிதங்களாகக் கற்பனை செய்யப்படுகின்றது; அதுபோலவே ஒன்றேயான ஆத்மா, மூன்று அவத்தைகளாகக் கற்பனை செய்யப்படுகின்றது, அவற்றுக்கு உள் உலகை உணர்தல் முதலிய இயல்புகள் இருக்கின்றன. இக்கருத்தில் இருந்து ஏற்படுவது

என்ன? உண்மையான ஞானம் உத்தித் தடனேயே கண்ணுக்குத் தெரியும் (புற) உலகம், துன்ப உலகம் ஒழிந்து போய் வருகின்றது. இந்த உண்மை ஞானம், அகஉலகம் முதலியவற்றைப் பற்றிய உணர்வை (முதலியவற்றை) மறுத்துப் பேசுவதில் இருந்து, ஏற்படுகின்றது. ஆகவே, ஞானத்தைப் பெற வேறொந்த வழியையோ, வேறொந்த ஒழுங்கு முறையையோ (இடைவிடாது சிந்தித்தல் முதலியன்) ஆகியவற்றைத் தேடத் தேவை இல்லை. தூர்யத்தை உணர வேறுவழி

தேவை இல்லை. கயிறு, பாம்பு இவற்றிடையே விவேகம் (உண்மை அறிவு) ஏற்படுவதும், பாம்பு இல்லாமல் போவதும் ஒரே சமயத்தில் நிகழ்வன. இதைப்போன்று தான் உலக நிகழ்வு மறுக்கப்படுவதும் தூர்ய ஞானம் ஏற்படுவதும் ஒரேசமயத்தில் நிகழ்வன. (இது கயிறு, பாம்பல் என்ற விவேக ஞானத்துடனேயே, பாம்பு இல்லாமல் போய்விடுவது நிகழ்கின்றது; ஆகவே, கயிற்றை நேரிடலையே பார்ப்பதில் இருந்து தனியானதொரு விளைவு ஏற்படும் என்று தேடத் தேவை இல்லை; அதன் அறிவைப் பெற வேறு வழியும் தேவை இல்லை; உதவியும் கருவியும் வேண்டாம்)

இதற்கு எதிராக, சீலர் ஒரு கருத்துக் கொண்டிருக்கிறார்; பானையை அறியும்போது, இருட்டை விலக்குவதுடன் கூடவே, அறிவுப் புலன் வேறேதோ ஒரு நடவடிக்கையில் ஈடுபடுகின்றது; இது விறகை உடைக்கும்போது, உடையும் இரு பகுதிகளுள் ஒன்றிற்கு, ஏதோ நடக்கிறது. உடைக்கும் செயல் ஏதோ செய்கிறது. இரு பகுதிகளையும் பிணைத்திருக்கும் பிணைப்பினை அவிழ்த்து அறுப்பதுடன் கூட வேறொதையோ, விளைகின்ற உடைப்பவர் செய்கிறார் என்று கறுவது போலவாகும் இக்கூற்று.

சூறப்பட்ட தடையாவது: ஒரு பொருளின் மீது அறிவுப் புலனைச் சூறுத்தும்போது, விளைவது என்ன? அப்பொருள் துலங்குகின்றது; அப்போது நிகழ்வது, இருட்டினாலும் அறியாமையாலும் ஏற்படும் மாயத்தோற்றத்தை ஒழிப்பது மட்டுமே அல்ல.

இதற்கு விடை: அறிவுப் புலன் அதன் அறிபொருளில் இருந்து, அஞ்ஞான இருட்டை விலக்குவதன் மூலம், தன் வேலையை நிறைவேற்றுகின்றது. பொருள் துலங்குவது தானே நடந்து வருகின்றது; பொருளைத் துலக்குவதுடன் கூட, அறிவுப் புலன், அப்பொருளுக்கு ஏதோ ஒரு இழப்பைச் சேர்க்கிறது என்பது (துவறாகும்) விறகை உடைப்பது, இரு பகுதிகளைப் பிணைக்கும் பிணைப்பைத் தீர்ப்பதனைத் தவிர, வேறு ஏதோ ஒரு வேலையையும் செய்து, உடைப்பே

பகுதிகளில் ஒன்றுடன் எதையோ கூட்டுகின்றது என்று கூறுவதற்குச் சமமாகும்) மறுபக்கம் பானையைச் சுழிந்திருக்கும் இருட்டு அஞ்ஞானத்தை விலக்க வந்த அறிவுப்புலன், வேண்டாத இருட்டை விலக்கினால் போதுமே. உடனே பானை துலங்கி விடும். இது அறிவுப் புலனால் சாதிக்கப்பட்ட ஒன்றல்ல! அதுபோலவே தூரீயத்திலும் அறிவுப்புலன் தூரீயத்தின் மீது எதையும் செய்வதில்லை. தேவையற்ற வர்ணனைகளை (குணங்களான) அகஉலகப் பிரஜனா முதலியவற்றை நீக்கியிப்பிறகு, அறிபவர், அறியப்படுவது, அறிவு என்ற வேற்றுமை மறைந்து விடுகின்றது; அறிவுக்கருவி என்பது, உண்மை அறிவே

அன்றி வேறல்ல. இது ஆத்மாவின் மீது சுமத்துப்பட்ட அகவுலகப் பிரஜனா முதலியவற்றை மறுக்கின்றது. மறுப்பதே அதன் நோக்கம். ஞானம் தோன்றியியின் இருமை குவைதும் நீஷ்டத்திருப்பதில்லை என்று மேலே கூறப்படும் காரிகை I 19) இருமை அகன்றபின் அறிவு என்ற மன அவத்தை ஒரு விநாடியும் கணமும் நீஷ்டத்திருக்காது. (தூரீயம் என்பது தானே ஒளிவீசுவது; அதன்மீது ஒளியைப் பாய்ச்ச வேறந்த அறிவுக்கருவியும் தேவை இல்லை) அவ்வாறு அறிவு என்பது நீஷ்டது இருந்தால், அது அபத்தமாகப் பின்தொடாந்து. இருமை தூவைதம் என்பது ஒருபோதும் ஒழியாதது என்றாகிவிடும் (குவைதத்தை அகற்றவென்று ஏற்பட்ட அறிவு தன் வேலை முழுந்த பின்பும் நீஷ்டது இருந்தால், அதனை அகற்ற இன்னொரு அறிவு தேவைப்படும்; அதை விலக்க மூன்றாவது ஒரு அறிவு தேவைப்படும்; இப்படி முடிவில்லாமல் போய்க் கொண்டே இருக்கும்; இந்த நெருக்கடியைத் தவிர்க்க, இறுதி அறிவானது தன்னைத் தானே அழித்துக் கொள்வதாகக் கருதப்படும்)

ஆகவே நாம் எந்த முடிவுக்கு வருகிறோம் என்றால், அகவுலகத்தைப் பற்றிய உணர்வு முதலிய அனைத்துத் தீமைகளும், ஆத்மாவின் மீது சுமத்துப்பட்டவை எல்லாம், ஒளி பிறந்த உடன் ஒரேயெடியாக அழிந்தொழிந்து விடுகின்றன. ஞானக்கருவி பிறந்து, பயன்பட்டதும், தீமைகள் துவந்தங்கள் அழிந்து விடுகின்றன. ஞானம் என்பது தூவைத்தை மறுப்பதால் உண்டாகும் உண்மையறிவதான்.

“நாந்த ப்ரஜனும்” (அகஉலக உணர்வு இல்லை) என்பதன்மூலம், தைஜஸம் நீக்கப்படுகின்றது. ‘ந பலஹிஷ் ப்ரஜனும்’ என்பதன்மூலம் பூற்றுக் கூறுவதற்கு இல்லை (ந உபயது: ப்ரஜனும்) என்பதன்மூலம் விழிப்பு, உறக்கம் இரண்டுக்கும் இடையிலான அவத்தையும் மறுக்கப்படுகிறது.

உணர்வின் தீரட்சியும் இல்லை (ந ப்ரஜ்ஞான கனம்) என்பதன்மூலம், ஆழந்த (கனவற்ற) உறக்கமும் மறுக்கப்படுகின்றது. ஏனெனில் இது ஒரு உள்ளுறை நிலையாகும்; இதில் எல்லாமே பிரித்தறிய முடியாததாகி விடுகின்றது ந ப்ரஜ்ஞம் (எளிமையான உணர்வும் அல்ல) என்பதன் மூலம் அனைத்தையும் ஒரேசமயத்தில் உணரும் உணர்வும் மறுக்கப்படுகின்றது. உ ண ரு ம் ஒ ரே செ ய லா ல் அனைத்தையும் உ ண ர் த வு ம் மறுக்கப்படுகின்றது) ந அப்ரஜ்ஞம் (உணர்வற்ற நிலையும் அல்ல) என்பதன்மூலம், உணர்வறு நிலையும் மறுக்கப்படுகின்றது.

தடை: அகுலகம் பற்றிய உணர்வு முதலிய விபரங்கள் வர்ணனைகள், ஆத்மாவில் இருப்பதாகக் காணப்படுகின்றன. அவற்றை மறுப்பதால் மட்டுமே, அவை இல்லாமல் போய்விடுமா? அப்படி புரிந்து கொள்ளலாமா? கயிற்றில் இருந்து பாம்பு மறைவது போல?

விடை: கயிறு (முதலியலை) மீது ஏற்றிக் கூறப்படும் கற்பனை வகைகளாகிய பாம்பு, கானல் முதலியலை ஒன்றினை ஒன்று மறுத்து விலக்குகின்றன. அவற்றின் சாட்சியான பிரஜ்ஞை உணர்வுடன் அவை அடிப்படையில் ஒன்றியவையே. சாட்சியான பிரஜ்ஞை அடிப்படையில் அனைத்து அவத்தைகளிலும் மாறுபாடு அடையாமல் இருக்கின்றது. ஆகவே சாட்சியாக இருப்பதே உண்மையானது என்பது பெறப்படுகின்றது.

தடை: அதுமாறுகிறதே, (காணாமல் போய்விடுகின்றதே) ஆழந்த (கனவற்ற) உறக்கத்தில்?

விடை: அவ்வாறன்று! ஆழந்த கனவற்ற உறக்கத்தில் இருக்கும் ஒருவர் (பிரஜ்ஞையில் ஊறித் தினைத்தவராக) அறியப்படுகின்றார். இதையே வேத மந்திரம் “அறிபவரின் அறியும் செயல் ஒருபோதும் இழுக்கப்படமாட்டாது” என்கின்றது (பிரு IV iii 30) (ஆழந்த உறக்கத்தில் இருந்து எழுபவன் கூறுகின்றான். “நான் ஆழந்து உறங்கினேன். நடந்தது எதுவும் எனக்குத் தெரியாது” பிரஜ்ஞை உணர்வானது, பொருத்தமான பதிவுகளை உண்டாக்கும் வண்ணம், உதவி செய்திருந்தால் ஒழிய சாட்சியாக இருந்திருந்தால் ஒழிய இந்த நினைவு ஏற்பட்டிருக்காது)

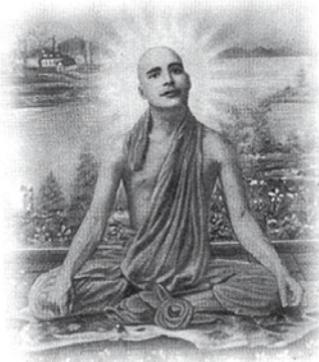
இவ்வாறு இருப்பதால் தான் அது ‘காணப்படாதது’ (அத்ருஷ்டம்) எனப்படுகிறது. (புலன்றிவு எதற்கும் அது பொருளாகாது) அது

காணப்படாதிருப்பதால் அது செயல்முறை தொடர்புக்கு அப்பாற்பட்டது. ‘அவ்யவஹார்யம்’ - பிழிக்கப்படமுடியாதது, செயல் புலன்கட்குப் பிழிப்பாதது. அக்ராஹ்யம் தர்க்கப்படுவுமான ஊகித்தறியும் களத்திற்கு அப்பாற்பட்டது. அதாவது அதை ஊகித்தும் அறியமுடியாது (அலகுண்ணம்) எனப்படுகின்றது. ஆகவே அது, சிந்திக்க ஒண்ணாதது (அசிந்த்யம்) என்றும் கூறப்படுகின்றது. ஆகவே அது சொற்களால் வருணிக்கப்படமுடியாதது (அவ்யபதேச்யம்) ஆகும். அதே ஆத்மாதான் விழிப்பு முதலிய அவத்தைகளிலும் நிலைத்திருக்கிறது என்ற மாறாத நம்பிக்கையினால் அதைக் கண்டு கொள்ள முடியும். (ஏ ஆத்மப்ரத்யய சாரம்) தூரீயமானது தன் சாரமாக உண்மையான, நிருபணமாக ஆத்மாவால் மட்டுமே நம்பிக்கையைக் கொண்டது. தூரீயமே ஏக ஆத்மப்ரத்யய சாரம் ஆகும். வேத மந்திரம் “அது ஆத்மாவாக தீயானிக்கத்தக்கது என்பதற்கேற்றது. பிரு I iv 7)

அகுலகைப் பற்றிய உணர்வு, முதலிய வருணனைகள் விச்வம், தைஜஸம், ப்ராஜ்ஞ எனும் அவத்தைக்கட்டு உரிமையாளர்களுக்கு உரியவை. அவை மறுத்துப் பேசப்பட்டன. ‘ப்ரபஞ்சோபசம்’ எதில் இப்பிரபஞ்சம் முழுவதும் காணப்படும் உலகம் முழுவதும் இல்லாமலாகிவிட்டதோ என்ற சொற்றொடர் மூலம் அந்த அவத்தைகளின் குணவர்ணனைகள் மறுத்துப் பேசப்படுகின்றன. ஆகவே அது “சாந்தம்” மாற்றமில்லாதது ஆகும். (ராகம் (அண்பு) துவேஷம் வெறுப்பு முதலியவை அற்றதாகும்) சிவம் - மங்களமானது (பரிபூரணத் தூரீயமையானது, பரமானந்தமானது, பிரஜ்ஞை உணர்வே சாரமானது) அது அத்வைதம் (இருமை அற்றது) வேற்றுமைகள் என்னும் மாயத் தோற்றங்கள் இல்லாதது. ஆகவே அதனை சதுர்த்தம் (நான்காவதென்று) மன்யந்தே - கருதுகின்றனர். அந்த நான்காவது வெறும் தோற்றங்களாகிய மற்ற மூன்றிலிருந்தும் மிகவும் வேறுபட்டது. ஸ:ஆத்மா. அதுவே தான் ஆகிய ஆத்மா. ஸ:விஜ்ஞேய: அதை அறியவேண்டும். இது ஏன் கூறப்படுகின்றது? கயிறானது, பாம்பில் இருந்தும், தரையில் இருக்கும் கோட்டில் இருந்தும் தடிக்குச்சியில் இருந்தும் வேறுபட்டது. அவை, கயிற்றின் மீது சுமத்தப்பட்டவை. அதுபோல ஆத்மாவானது தன்மீது சுமத்தப்பட நிலைகளில் இருந்து வேறுபட்டது, ஆத்மாவே தக் தவம் அளி (“நீயே அதுவாக இருக்கின்றாய்”) என்ற மந்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது. அது சாட்சியின் பார்வை ஒருபோதும் இழக்கப்படாதது. பிரு IV iii 23) அவர் ஒருபோதும் காணப்படாதவர், ஆனால் அவரே சாட்சியாக இருக்கின்றார். (பிரு III iii 23) என்ற மந்திரங்களில் கூறப்பட்டது இந்த ஆத்ம ஞானம். அஞ்ஞானம் என்ற முந்தைய அவத்தை நிலையில் இருந்து பேசப்படுவதாகும். ஏனெனில் ஞானம் ஏற்பட்டின் துவைதம் (இரண்டாவது) எதுவும் மிஞ்சி இருப்பதீல்லை (ஆத்மா அனைத்து வருணனைகட்கும் அப்பாற்பட்டது). அதனை முன்னிலைப் பொருளாக அறியமுடியாது. ஆனால் அஞ்ஞான நிலையில், ஞானமானது, முன்னிலைப் பொருளாகக் குறிப்பிடப்படுவது. மூலபாடம் இந்தச் சிந்தனைப் போக்கினை இங்கும் பின்பற்றுகின்றது)

புனித மந்திரம் ஆகிய ஓம் பற்றி சுவாமி ராமதீர்த்தர் கூறியது

பிடிக்க முடியாத சத்யம், உண்மை: புலன்களைத் தோற்றுவித்தது யாது? பூதங்களே. அந்த பூதங்களை நீங்கள் அறிந்து கொண்டது எவ்வாறு? புலன்கள் மூலம். இந்த மாதிரி வாதம் செய்வது சுற்றிச் சுற்றி வருவதாக இல்லையா? இது, விழிப்பு அவத்தையில் உலகம் ஒரு மாயத் தோற்றம் என்ற அதன் இயல்லபை உறுதிப்பட நிறுவுவதாகும். ஒரு கனவுலகத்தில் நடப்பதுபோல, நீங்கள் கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிற வரையில், முன்னே இருக்கிற பொருள்கள் சத்யமானவைதான். நம் விழிப்பு நிலையில் இம்முன்னிலைப் பொருள்கள் இருப்பதில்லை. விழிப்பு நிலையில் பொருள்கள் எல்லாமே திடமானவை. ஆழ்ந்த, கனவற்ற, உறக்கத்தில், உலகம் எங்கே போனது? காணவே காணோம். வாஸ்தவம், உண்மை பற்றிய வரையறைகள், விழிப்பு, உறக்க நிலைகளில் பொருந்தி வராது என்பதைக் காணகிறோம் இங்கு!

எல்லாச் சூழல்களிலும், சந்தர்ப்பங்களிலும் நீங்கள் இருப்பதாக, ஹிந்து சத்தியத்தை, வாஸ்தவத்தை விளக்குகின்றார். ஒரு நேரத்தில் இருப்பதாகத் தோன்றி, சிறிது நேரம் கழித்து நிழல்போல் காணாமல் போய்விடுவதை ஒரு ஏமாற்றும் மாயம் என்றே கொள்ள வேண்டும். சத்தியம் பற்றிய இதே வரையறையை ஹூபர்பாட் ஸ்பென்ஸரும் அளித்துள்ளார்.

கனவுலகம் பொய் என்று ஏன் கூறுகிறீர்கள்? ஏனெனில் நீங்கள் விழித்துக் கொண்டால் அது காணாமல் போய்விடுகின்றது. அவ்வாறாயின் இதேவிளக்கம் விழிப்புலகுக்கும் பொருந்தும் அல்லவா? கனவுலகத்திலும், ஆழ்ந்த உறக்கத்திலும் விழிப்புலகமும் நீங்கள் இருப்பதே இல்லையே!

அ-உ-ம் என்பதில் உள்ள -அ- எனும் ஒசை எதைக் குறிப்பிடுகிறது? கண்ணுக்கு, முன்னிலைப் பொருளாகவும், எழுவாயாகவும் தோற்றும் விழிப்பு நிலைப் பொருள்கள் அவற்றுக்கு ஆதார சத்தியமாகிய நான் என்பதன் புறத்தோற்றம் மட்டுமே என்பதை -அ- குறிப்பிடுகிறது.

மனிதனின் இதயத்தில் பட்சபாதம் இடம் பிடித்துக் கொண்டு விட்டது. “என்னிடம் ரொக்கப்பணம் இருக்கிறது; இது சத்தியம், இது தூலமானது. திடமாகத்

தோன்றும் உலகம் என்றெல்லாம் மனிதர்கள் கூறுகின்றனரே! ஏ. முட்டானே! ஒரே ஒரு திடமான சத்தியம் உங்கள் உண்மையான ஆத்மாதான்! அது ஒன்றே மாற்றங்கட்டு உட்படாதது. உங்கள் ஆத்மா என்றும் உள்ளது. சாகுவதமானது. அது ஒன்றே திடமானது மற்றவை அனைத்தும் புலன்கள் செய்யும் தந்தீரங்கள்! சிலபேர் இந்த முடிவினை ஏற்க விரும்புவதீல்லை! ஏனெனில் இந்தத் தீர்மானம், விழிப்பு நிலைக்கு எதிராக, மாற்றாக, கனவுநிலை, கனவற்ற உறக்க நிலை இவற்றைக் கருதுகிறது. அதிலிருந்து வந்தது இத்தீர்மானம். அவர்கள் பார்வைக்குச் சில சொற்களைக் கூறுவோம்!

இந்தப் பெரிய கோளமாகிய பூஉலகில் பாதிப் பகுதியில் தரைப்பரப்பில் எப்போதுமே இரவாக இருக்கின்றது. ஆகவே மக்கள் தொகையில் பாதிப்பேர் எப்போதும் கனவுநிலை, கனவற்ற உறக்கம் (சுழுத்தி நிலை) ஆகியவற்றுக்கு இருக்கின்றனர். ஏதாவது ஒரு இடத்தில் ஒவ்வொருவரும் விழிப்பு அனுபவத்தில் உள்ளனர். குழந்தைப் பருவம் முழுவதுமே நீண்ட உறக்கம் அல்லவா? மரணம் என்பது திரும்பவும் வரும் உறக்கம் தான். மனித வாழ்வின் முதல் 3-4 ஆண்டுகள் குழந்தை எப்போதும் உரங்கிக் கொண்டே இருக்கின்றது. நேரத்தைக் கணக்குப் போட்டுப் பாருங்கள்! விழிப்பு நிலையில் செலவிட்ட மனிநேரங்களைக் கணக்கிடுங்கள்! உங்கள் வாழ்நாளில் பாதிநேரம் விழிப்பிலும் பாதிநேரம் கனவில் செலவானதை அறிந்து வியப்பு அடைவீர்கள்! விழிப்பு நிலையில் நடந்தவற்றை மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, உறக்க நிலை நிகழ்வுகளைப் புறக்கணிக்க உங்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கின்றது? உங்குகையில் நீங்கள் என்ன செத்தா போய்விடார்கள்? இல்லை! உங்கள் கனவுலக அனுபவங்களும் அனுபவங்களே! அவ்வாறாயின் அவற்றையும் ஏன் நீங்கள் கருதிப் பார்க்கக்கூடாது? விழிப்பு நிலைதான் அதிகச் சக்தி வாய்ந்தது என்றால், மிக பலமும் அறிவும் கொண்டவர்கள் கூட, உறக்கத்தால் கையும் காலும் கட்டப்பட்டு படுக்கையில் ஒவ்வொரு இரவும் கிடைமட்டத்தில் வீழ்த்திச் சாய்க்கப்படுவது ஏன்? உறக்கத்தில் சக்தி தடுக்க முடியாதது! அது மனிதர்கள் விழிப்புதிருக்க விரும்பும் தீவீர ஆசையை லட்சியமே செய்யாது! விழிப்புலகம் ஒரு சிறப்புலகம் என்பது போலவே, கனவுலகமும் தன்னளவில் ஒரு உலகம் தான்! இவ்வாறிருக்க விழிப்புலகம் நம் கவனத்திற்கு உரியது என்று உரிமை கொண்டாடுமாயின், கனவுலகமும் நம் உரிய கவனத்திற்கு உரியதுதான்!

(தொடரும்)

இம்மீது கீழ்க்கண்ண விளம்பர நிதி உதவி

எனுச்ஜினியர் திரு. ஜி. மதிவாணன், சிச்னை

நசிகேதமன்றம்

முத்துலட்சுமி, இந்தீரா நகர், கோவில்பட்டி

1798) டோஸ் உட்டைப் பற்றி சூ விளக்கி டி வேண்டுகிறேன்?

சனத்குமாரர், குமாரில பட்டர், முருகப் பெருமான், திருஞான சம்பந்தர் ஆகியோர் ஒரே இறைஅம்சம் என்று ஒரு நம்பிக்கை நம் நாட்டில் உண்டு. சாந்தோக்கிய உபநிஷதம், தீருப்புகழ் முதலிய நால்கள் இவ்வாறு பேசும். குமாரில பட்டர், ஆதிசங்கரரின் காலத்தில் பிரயாகையில் வசித்தார். அவர் பூர்வ மீமாம்சை என்னும் கரும காண்டத்தைப் பொரிதும் வற்புறுத்தினார். குருகுலத்தில் எல்லா சாத்திரங்களையும் கற்றிருந்தார். அவர் யாகச் சடங்குகளையே வற்புறுத்தினார். ஞான வழியை விலக்கினார். அக்காலத்தில் சமுதாயத்தில் செல்வாக்கு பெற்றிருந்த புத்த மதத்தை வேத மதத்தைத் தாக்கி வந்தனர். குமாரில பட்டர் இதைத் தடுத்து நிறுத்த விரும்பினார். புத்த மதத்தை ஒரு பிராம்மணரை தன் கூட்டத்திற்குள் வரவிடவில்லை. குமாரிலர் ஒரு புத்தத் துறவி போல் வேடம் பூண்டு புத்த தத்துவத்தைக் கற்றுக் கொண்டார். இதைக் கண்டுபிடித்த புத்த குரு குமாரிலரைக் கொன்று போடத் துணிந்தார். வேதங்கள் மரணத்தில் இருந்து தன்னைக் காப்பாற்றும் என்று குமாரிலர் நம்பினார். கட்டித்தில் இருந்து குருவால் கீழே தள்ளப்பட்டாலும் அவருக்கு ஆபத்து எதுவும் ஏற்படவில்லை. புத்த மதம் அன்று பின்பற்றப்பட விருத்தை அழிக்க அவர் முற்பட்டார். ஆனால் தன்னுடைய புத்த குருவுக்கு துரோகம் செய்தது அவர் மனத்தை உறுத்தியது. அதற்குப் பிராயச்சித்தமாக அவர் நெல், உமியை குவித்து நெருப்பு வைத்து அதற்குள் போய் நின்று கொண்டார். சங்கரர் அவரை வாதில் வென்று அவருடைய சீப்ரான விசவரூபரையும் வாதத்தில் வென்றார். குமாரிலருக்கு தாரக நெந்தீரத்தை சங்கரர் ஒத்தினார். குமாரிலர் அமைதியாக உயிர் நீத்தார். கரும காண்டம், புத்த நெறி இவற்றை அத்வைத் தெரிக்குள் அடக்க குமாரிலப்பட்டரின் வாழ்க்கை வழி வகுத்தது.

ஆர்.கே. விங்கேசன், மேலகிருஷ்ணன்புதூர், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்

1799) சூ இயல் வழிகளைத் தூந்துவிடுக பூடாத்தாலை வழிபட ஆயத்தாக விடுவது என்று கடுகுகிறேன். தங்கள் அறவுறை?

மனம் என்ற ஒன்று, அறிவு என்ற ஒன்று, புலன் இன்பங்களில் விருப்பம் இவை இருக்கும் வரை நேரிடையாக பரமாத்மாவை வழிபடுவது மிகவும் கடினம். நாம் பரமாத்மாவை வழிபடுவதாக நினைத்துக் கொண்டு நம்முடைய மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் இவற்றின் நீட்சியையே வழிபடுவோம். ஆகவே நம்

பலன்களை ஆளும் சக்திகள், மனத்தை ஆளும் சக்திகள், அறிவையும், நினைவாற்றலையும் ஆளும் சக்திகள் நம் உடலிலும், உடலுக்கு வெளியிலும் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் இருக்கும் பலப்பல சக்தி களை வழிபட்டு மனத் தூயமை பெற்றால் தான் பரம்பொருள்ளை வழிபட முடியும். மேலும் சிறு தெய்வ வழிபாடு, பெரும் தெய்வ வழிபாடு என்ற பிரிவுகள் நம் பண்பாட்டில் கிடையாது. அத்வைத உணர்வோடு காத்தாயி அம்மனை வழிபட்டாலும் அத்வைத ஞானம் கிட்டும். புகழ்பெற்ற அவதாரங்களை வழிபட்டாலும் பிறருக்குத் தீமையை நாம் நினைத்தால் அது தவறு. அந்த மகத்தான தெய்வங்களையும், நாம் இருக்கும் வட்டத்தீர்குக் கொண்டு வந்து தான் நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

சி. முத்துசாமி, விவேகானந்த கேந்திரம், பாளையாங்கோட்டை 1800) யோகாஸ்தா ரேஷ்மை ஏற்கனவே இருந்திய வேதங்களில் இருந்தனவா? பட்டாஶ்வர தனி முத்திரங்களைக் கொடுத்துக் கொடுக்கும் வேலையை முடிவிட இயல்லா?

வேதங்கள் மிகவும் சூக்குமமானவை. பக்தியைப் பற்றி, யோகத்தைப் பற்றி மிகச் சிறிய குறிப்புக்களே வேதங்களில் காணப்படுகின்றன. அவற்றைப் பின்பற்றி பிற்காலத்தில் வந்தவர்கள் விளக்கங்களைக் கொடுத்திருக்க வாய்ப்பு உண்டு.

ம. ஸ்ரீ புத்மஜா, வாசதேவநல்லூர், நெல்லை மாவட்டம் 1801) கடவுள் இருப்பதாக நாம் ஏவ்வாறு இணாலாம்?

இவ்வளவு சிக்கலான ஆனால் ஒழுங்குள்ள, உணர்வள்ள, இனிமையான அனுபவங்களைப் பெறவல்ல இப்படைப்பு யாராவது ஒருவர் உண்டாக்கித்தான் வந்திருக்க வேண்டும். இதைப்பற்றிக் கூறும் முனிவர்களின் நம்பகத் தன்மை மிக அதிகமாகும். அவர்கள் மிகவும் தூயவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அனுபவமும் பற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் பேச்சை நம்புவது தவறு இல்லை.

பதஞ்சவி

மதுரை இளைஞர் முகாமினர்

1802) ஏன் டெஸ்தை கடவுளாகப் பார்க்கிறார்கள்?

மஞ்சள் மங்களாகரமானது, மிகச்சிறந்த கிருமி நாசினி ஆகும். மேற்கத்தைய மருத்துவம், ஆயுர்வேதம், சித்த வைத்தீயம், ஹோமியோபதி அனைத்திலும் மஞ்சள் ஒரு நல்ல கிருமி நாசினியாக பயன்படுகிறது. மஞ்சள் பொடியில் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து வழிபடும் வழக்கம் உண்டு. வயிற்றுப் புண்களை மஞ்சள் ஆற்றும். தொண்டைப் புண்களுக்கு இளம் கூடான பாலில் மஞ்சள் பொடியை போட்டு அரூந்துவது உண்டு. இப்படி உடல் நலம், தெய்வீகம் இரண்டும் கொண்ட மஞ்சளை தெய்வமாகப் பார்க்கிறோம்.

மதுரை இளைஞர் முகாமினர்

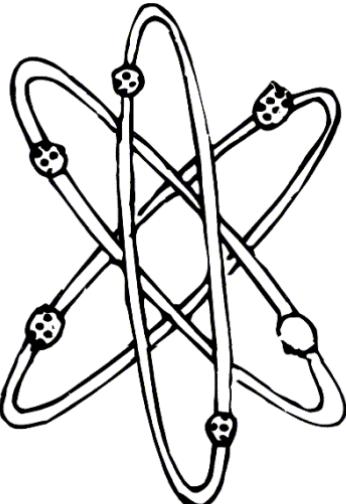
1803) அவனின்றீசுர் அனுவுட் அதையாடு என்கிறார்டு? அனுவன பயன்பாடுடையுட் நேரோர்கள் அறிந்திருந்தனரா?

அனு என்ற சொல் மிகச்சிறிய து கள் என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டது. “அனு வைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறிகத் குறள்” என்று ஓளவையார் கூறியுள்ளார். கம்பனும் அனுவைச் சத்துவிட்ட கோணிலும் உளன் என்று திருமாலைப் பற்றி பாடியுள்ளார். இன்று நாம் வழங்கும் அனு என்ற சொல்லின் பொருளில் அக்கால தவர் அச்சொல்லைப் பயன்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. தென் பாரதத்தில் இரும்பையும், கார்பனையும் சேர்த்து உருவாக்கிய எஃகு என்ற இரும்பு கூட்டுப் பொருள் நானோ தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தியது என்றே அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள். மிக நுணுக்கமான அறிவு நம் முதாகையருக்கு இருந்தது.

மதுரை இளைஞர் முகாமினர்

1804) புது பற்றி இனைலூர்களிடே ஆண்டீக் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என தீஸ்கள் இனைக்கிரிகள்?

சுவாமி விவேகானந்தர் கூறியபடி தேச பக்தி, தெய்வபக்தி, மனிதநேயம், இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்வு ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்ட வாழ்வு, இலட்சிய வாழ்வு வாழ வேண்டும்.

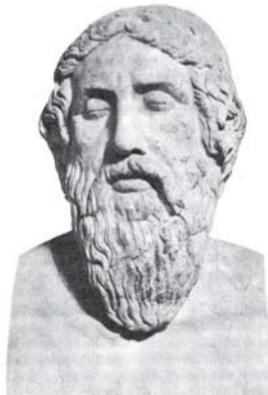
இதயத்தைத் திருமே இனிய கதைகள்

ஏக்நாத்ஜி கவுரியது

1709) கொண்டர்களை அடையாளம் காணுதல்

ஹோமர்

விவேகானந்த கே ந் தி ர
இயக்கத்தில் பரிவும், ஆர்வமும்
கொ ண டு ள் ள அ ன ப ர் க ள்
சமுகத்தினரிடையே நூற்றுக்கணக்கிலும்,
ஏன், ஆயிரக்கணக்கிலும் உள்ளனர்.
தங்களைக் கண்டு தட்டி எழுப்ப வேண்டும்
என்றே அவர்கள் காத்து நிற்கின்றனர்!
ஏற்கனவே இறைவன் கருணை
உள்ளத்தோடு நமக்கென அப்புனிதப்
பணியைப் புரிந்து அவர்களை
சிருஷ்டித்துள்ளனர். கீரேக்க கவிஞர்
ஹோமர் என்பார் அவருடைய புகழ்மிக்க
இலியட் என்ற காவியத்தில் எப்படி உலிசஸ்
அனேக பெண்கள் அடங்கிய
குழுவினரிடையே அச்சிலஸ் என்ற வீரரை இனம் கண்டு கொண்டான் என்று
வர்ணித்துள்ளார். களத்தில் பணிபுரிய வேண்டி மனிதகுலம் காத்து நிற்கிறது. உன்
உள்ளுணர்வை உபயோகித்து அவர்களைக் கண்டு, அவர்களுடன் கலந்து
உறவாடு; உன் பணிமுறையை விளக்கு. இதன்மூலம் அவர்களுடைய
நன்மதிப்பைப் பெற்று, மறைந்திருக்கும் அவர்களுடைய தீற்மையைத் தட்டி
எழுப்பு. அவர்கள் முன்னமேயே உள் மனத்தளவில் விவேகானந்த கேந்திரத்தைப்
பற்றியும், அதன் பணிகள் பற்றியும் என்னி அசைபோட்டு வந்திருக்கக் கூடும்.

வினோபாஜி கவுரியது

1710) தகுதி பற்றிய தொந்தரவு இல்லை

மோட்சமென்பது விசேஷப் படிப்பையோ, காரிய மிகுதியையோ
பொறுத்ததல்ல. அதற்கு கள்ளமில்லாத பக்கி மட்டுமிருந்தால் போதும். ‘நான்,
நான்’ என்றிருந்த ஞானிகளெல்லாம் பின் தங்கிவிட, கள்ளமே அறியாத,

உணர்ச்சியிக்க பெண்கள் முந்திக்கொண்டு விட்டார்கள்! தூய மனமும், கள்ளமில்லா பக்தியும் இருப்பின் மோட்சம் பெறுதல் சிரமமல்ல. மகாபாரதத்தில் ‘ஜனக ஸாலபா சம்வாதம்’ என்ற ஒர் அத்தியாயம் இருக்கிறது. ஜனகராஜன் ஞானம் பெறும் பொருட்டு ஒரு பெண்ணை அனுகுவதாக அதில் வியாசர் ஒரு சந்தர்ப்பத்தை கீழ்க்கண்டு படிக்க உரிமை உண்டு - இல்லையென்று வாதம் வேண்டுமா னா ஸ்பண்ணி கொண்டிருங்கள்; ஆனால் இங்கே சுலபை ஜனக ராஜனுக்கு பிரம்மவித்தை போதிப்பதை நாம் நிதரிசனமாய்ப் பார்க்கிறோம். அவள் ஒரு சாதாரணப் பெண். ஆனால் ஜனகரோ எவ்வளவு பெரிய சக்கரவர்த்தி, எவ்வளவு பழுத்தவர்!

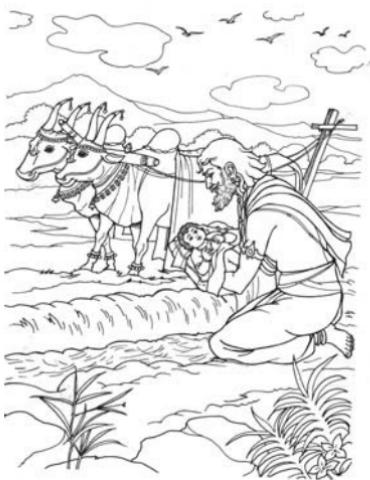
அந்தப் பெரிய அறிவாளியான ஜனகருக்கு மோட்சமில்லாமையால் வியாச முனிவர் அவரைச் சுலபையின் பாதங்களைப் போய்ப் பற்றுமாறு அனுப்பியிருக்கிறார்.

ஸ்ரீ சத்யசாயி பாபா கூறியது

171) ஒரு அழ எடுத்து வையுங்கள்

அந்தி வேளையில் அப்பாசாமி ஒரு காட்டின் எல்லையில் வந்து சேர்ந்தான். நேரத்தை வீண் செய்யாமல் உடனடியாக காட்டைக் கடந்து செல்ல முடிவு எடுத்தான். அவனுடைய கையில் ஒரு விளைக்கு இருந்தது. அது மூன்று அடி தூரத்துக்குத் தான் ஒளி வீசும். காடோ இருண்டு அடர்ந்த வனம் ஆகும். அதில் ஆபத்துக்கள் நிறைய உண்டு. பயந்துபோன அப்பாசாமி ஒரு மரத்தடியில் உட்கார்ந்து அழ ஆரம்பித்தான். அச்சமயம் காட்டுக்குள் இருந்து ஒரு பயணியர் கூட்டம் அங்கு வந்தது. அப்பாசாமி அழுது கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து அக்கூட்டம் நின்று அவனை விசாரித்தது. அப்பாசாமி தன் கையில் இருக்கும் விளைகைப் பற்றி கூறினான். அக்கூட்டத்தின் தலைவன் புதில் சொன்னான். ஜயா மூன்று அடி தொலைவுக்கு ஒளிவீசும் விளைக்கே இந்தக் காட்டைக் கடக்கப் போதுமானது. நீங்கள் எழுந்திருங்கள். விளைகை தூக்கிக் கொண்டு நடந்து முன்னேறுங்கள்.

இந்தக்காடு தான் நாம் வாழ்க்கை, அது இருண்டது, வழி தெரியாதது. அந்த தீபம் தான் இறைவனின் தீருநாமம். இறைவனின் குடிடிப் பெயரை சொல்லிக் கொண்டு நடந்தால் காட்டின் வழியே பாதுகாப்பாகப் போய்ச் சேரலாம்.

1712) சுதந்திரப் பாதை

பாதை இழந்த பாலுச்சாமி ஒரு கோட்டையில் சிக்கிக் கொண்டான். வெளிவர வழி தெரியவில்லை. தன் கைகளால் கோட்டை சுவற்றைத் தடவித்தடவி வாசல் எங்கே இருக்கிறது என்று அடையாளம் காண முடிவு செய்தான். கோட்டையின் உட்புறத்தை ஓவ்வொரு அடியாக நகர்ந்து நகர்ந்து கையால் தடவிக் கொண்டே சுவற்றின் கதவு இருக்கும் இடத்தை துழாவினான். பல கதவுகள் மூடி இருந்தன. ஒரு கதவாவது தொட்டால் தீர்க்கும் என்றே நம்பினான். தொடர்ந்து முயற்சி செய்தான்.

தீடெரன்று அவனுக்கு கையில் அரிப்பு ஏற்பட்டது. கையை சுவற்றில் இருந்து எடுத்து சொறிந்து கொண்டான். நடப்பதை நிறுத்தவில்லை. ஆனால் ஜயோ பாவம். அந்த சில வினாடிகளில் அவன் தீற்ந்திருந்த கதவு ஒன்றை தாண்டிப் போய் விட்டான். ஒரு வினாடி சொறிந்து கொள்ளாமல் இருந்தால் தன் சுதந்திரக் கதவை அவன் அடையாளம் தெரிந்து கொண்டிருப்பான். அவன் வீணாகத் தன் வேலையைத் தொடர்ந்தான். நம்மில் பலர் பிறந்து பிறந்து இறக்கும் இந்த வாழ்க்கையில் இருந்து சுதந்திரத்தை தேடுகிறோம். ஆனால் உலக இன்பங்கள் என்ற அரிப்பு, ஊரல் நாம் சுதந்திரக் கதவை தொட முடியாமல் நம்மைத் தடுத்து விடுகிறது.

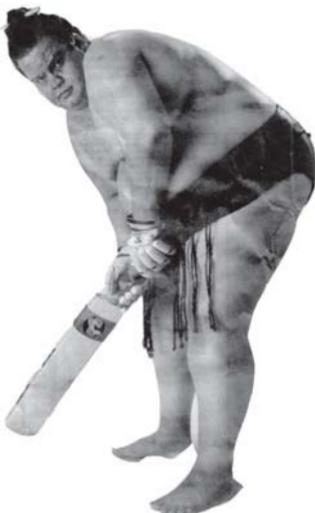
1713) குண்டு பயில்வானின் கதை

குண்டு பயில்வான் கோதண்டராமன் ஒரு மீனவனுக்குக் கடன் கொடுத்திருந்தான். மீனவன் பல தடவை கேட்டும் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை. கோபம் கொண்ட குண்டு பயில்வான் தன் குண்டாந்தடியை தூக்கி மீனவனின் மண்டையில் போட முன் வந்தான். அம்மீனவன் தெரியமாகப் பழில் சொன்னான். நானும் உன்னைப் போல் போர்க்கலையில் வல்லவன் தான். ஆனால் என் ஆசிரியர் எனக்கு ஒரு பாடம் கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார். நீ கோபத்தில் இருக்கும் போதே எதிராளியை அடிக்காதே.

குண்டு பயில்வான் கோதண்ட ராமனுக்கு மீனவன் சொன்னது புரிந்தது. குண்டாந்தடியை கீழே போட்டான். மீனவ நண்பா, நானும் போர்க்கலை பயிலும் போது என் ஆசிரியரும் இதேபாடத்தை எனக்குச் சொல்லி இருக்கிறார். நீ கோபத்தில் இருக்கும் போது எதிராளியை தாக்காதே என்றார் என் ஆசிரியர். உன் கடனை அடுத்தவருடம் வகுல் செய்கிறேன். போய்வா! என்றான்.

குண்டு பயில்வான் வீடு திரும்பும் போது இருட்டிவிட்டது. அவன் மனைவி உறங்கப் போய்விட்டாள். அவள் பக்கத்தில் இன்னொரு குண்டு பயில்வான் படுத்திருந்தான். கோதண்ட ராமனுக்கு வந்தது கோபம். குண்டாந்தடியை எடுத்து இரண்டு பேர் மண்டையையும் உடைத்துக் கொள்ளு விடுவது என்று முடிவு செய்தான். அப்போது அவனுக்கு மீனவக் கடன்காரர் கொடுத்த அறிவுரை நினைவுக்கு வந்தது. நீ கோபத்தில் இருக்கும் போது எதிராளியை தாக்காதே. குண்டாந்தடியை கீழே இறக்கினான் குண்டு பயில்வான். பிறகு வேண்டும் என்றே உரத்த குரவில் சத்தம் போட்டான். எதிரே அவன் மனைவியும் அவனுடைய தாயும் நின்றிருந்தனர். அவன் தாய் குண்டு பயில்வானின் உடைகளைப் போட்டுக் கொண்டிருந்தாள். கோதண்ட ராமன் கூச்சல் போட்டான். “என்ன செய்கிறீர்கள்? என் உடையை அம்மா ஏன் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறாள். நான் உங்கள் இருவரையும், கொல்வதற்கு தயாராக இருந்தேனே. கோதண்ட ராமனின் மனைவி விளக்கம் தந்தாள். இருட்டிவிட்டது. நீங்கள் வீடு திரும்பவில்லை. திருடர்கள் யாராவது வந்தால் அவர்களை பயமுறுத்துவதற்காக உங்கள் அம்மாவுக்கு உங்கள் உடைகளை போட்டு வைத்தேன்.”

குண்டு பயில்வான் கோதண்ட ராமனுக்குத் தன் மீதே கோபம் வந்தது. தான் மட்டும் மீனவ நண்பனின் அறிவுரையை கேட்டிராவிட்டால் மனைவியையும், தாயையும் அல்லவா கொன்றிருப்பேன்.

ஒரு வருடம் கழிந்தது. மீனவக் கடன்காரன் தன் கடனை திருப்பிக் கொடுக்க வந்தான். குண்டு பயில்வான் கோதண்ட ராமன் கூறினான். “நண்பா! இந்தப் பணத்தை நீயே வைத்துக் கொள். உன் கடன் தீர்ந்து விட்டது.”

இக்கதையின் நீதி - கோபத்தில் இருக்கும் போது முடிவுகள் எடுக்காதீர்கள். செயலில் இறங்காதீர்கள்.

1714) வேகம் அதிகம் தான், போகும் திசை தான் தவறு

ஞான குரு சேவல்சாமியிடம் சீடர்கள் கேட்டார்கள். நவீன தொழில் நுணுக்கத்தின் சாதனைகள் யாவை? சேவல்சாமி பதிலுக்கு ஒரு கதை சொன்னார்.

மற்றிப் பேராசிரியர் மண்ணுசாமி கல்லூரிக்குப் போக தாமதமாகி விட்டது. ஒரு வாடகைக்காரில் தாவி ஏறி விரைந்து செல், வேகமாய்ப் போ என்று ஓட்டுனருக்கு உத்தரவு போட்டார் அவர்.

கார் பறக்கும் வேகத்தில் ஓடிற்று. அப்போது தான் மண்ணுசாமிக்கு நினைவு வந்தது. எங்கே போகிறாய்? நான் எங்கு போகவேண்டுமென்று உனக்குச் சொல்லவில்லையே!

வாடகைக்கார் ஓட்டுனர் சொன்னார். “ஆமாம் சார். ஆனால் நான் வெகு வேகமாக காரை ஓட்டுகிறேன்.”

சேவல்சாமி கவுரினார்: - இன்றைய விஞ்ஞான தொழில் நுணுக்கம் இப்படித்தான் இருக்கிறது. வேகம் அதிகம். திசை தான் தெரியாது.

1715) மலை முழுங்கி மகாதேவன்

பல பேர் யானையை எதிர்த்து போரிடுவார்கள். சன்னடவிக்கு பயப்படுவார்கள். உலகப் போரின் போது குண்டு வீச்சுக்கு பயந்த பிறர் ஒரு மடாலயத்தின் தரைக்கடியில் இருந்த பகுதியில் தங்கி இருந்தார்கள். நாள் முழுவதும் வானில் இருந்து விமானங்கள் குண்டுகளை வீசிக் கொண்டிருந்தன. மாலையில் இரண்டு பெண்களால் இனியும் சகிக்க முடியாது என்ற நிலை வந்தது. குண்டு விழுந்தால் விழட்டும். நாங்கள் வீட்டுக்குப் போகத்தான் போகிறோம். அவர்கள் நடந்தார்கள். வெளியே நடந்தார்கள். ஆனால் மூன்றே நிமிடங்களில் திரும்பி வந்து விட்டார்கள்.

ஆகிரமத்து குருநாதர் சிரித்துக் கொண்டே கேட்டான். உங்கள் மனம் மாறிவிட்டதா. குண்டு வீச்சுக்குப் பயந்து விட்டங்களா?

பெண்களில் ஒருத்தி எரிச்சலுடன் சொன்னாள். குண்டு வீச்சுக்கு நாங்கள் பயப்படவில்லை. கட்டித்திற்கு வெளியே மழை பெய்கிறதே!

ராதாஸ்வாமி சத்சங்கத்தினர் கவுரியது

1716) முனிவரின் துண்பம்

குரு ரவிதாசர் கவுருகிறார். இறைவா! என் உடலை யாராவது கிழித்துப் போட்டால் தான் என்ன? நான் அஞ்சுவது எல்லாம் எங்காவது உங்களை நேசிக்காமல் போய்விடுவேணோ என்பது தான்.

பாக்தாத் நகரில் ஹஸ்ரத் மன்கூர் என்ற முனிவர் இருந்தார். நானே சத்தியம் என்று அவர் முழங்கினார். தான் இறைவனோடு ஒன்றறக் கலந்து விட்டாக அவர் கூறினார். அரசினர் அவரைக் கண்டத்தனர். இறைவனே சத்தியம் என்று கூறும்படி அவரை வற்புறுத்தினர். ஹஸ்ரத் மன்கூர் மசீயவில்லை. நானே சத்தியம் என்று முழங்கினார்.

அவரைத் தூக்கில் போடும் முன் கல்லால் ஆடிக் க அரசு முடிவு செய்தது. பாக்தாத் ஊரின் நடுவில் அம்முனிவரை நிறுத்தினார்கள். மக்கள் அவர் மீது கற்களை வீசினார்கள். மன்கூர் அதையெல்லாம் வாய் தீர்க்காமல் பொறுத்துக் கொண்டார்.

மன்குரின் நண்பர் ஷேக்ஸிப்பியும் ஒரு முனிவர் ஆவார். அவர் மன்குரின் மீது ஒரு ரோஜாப்புவை விட்டெறிந்தார். சிப்பிலிக்குத் தெரியும் தன் நண்பர் மன்கூர் இறைவனை உணர்ந்த முனிவர் என்று. ஆனால் அவர் மீது கல்லெறியும்படி சிப்பி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார். அவர் ஏறிந்த மலர் மன்குரின் மேல்பட்டதும் அவர் வலியால் கூசி சத்தம் போட்டார்.

சிப்பி கேட்டார். மன்கூர் என் நண்பா! நான் விட்டெறிந்தது ஒரு ரோஜாப்புவைத்தானே. உனக்கு அது ஏன் வலியைத் தந்தது.

மன்கூர் பதில் சொன்னார். என்மீது கல்லெறிந்தவர்கள் முற்றிலும் அறிவிற்றவர்கள். தாங்கள் செய்வது என்னவென்றே அவர்களுக்கு தெரியவில்லை. ஆனால் நீயோ ஒரு ஞானி. நீ ஏறிந்த மலர் தான் எனக்கு வலியைக் கொடுத்தது.

அரசு சேவகன் மன்குரின் கைகளை வெட்டினான். கால்களை வெட்டினான். கண்களைப் பிடிக்கினான். மன்கூர் இறைநாமத்தை சொல்லிக் கொண்டே இருந்தார். கடைசியில் அவருடைய நாக்கையும் பிடிக்க அரசு சேவகன் முன் வந்தான். அவனுடன் ஒரு நிமிடம் அவகாசம் வாங்கிக் கொண்டு மன்கூர் பிரார்த்தனை செய்தான். ஓ இறைவா! பானை செய்யும் குயவன் பானையை உள்புறமாக கையால் தாங்கிக் கொண்டு வெளியே அடித்து அடித்து பானையை உருவாக்கிக் கொள்கிறான். அதுபோல என்னை நீங்கள் உள்ளே இருந்து தாங்கிக் கொண்டே, வெளியில் இருந்து அடித்து அடித்து உருவாக்குகிறீர்கள். உங்கள் பெருமையே பெருமை. புகழே புகழ். பிரார்த்தனையை முடித்து மன்கூர் அரசு சேவகனை அழைத்தார். என்நாக்கையும் வெட்டி விடு.

பக்தனுக்கு உள்ளே பலம் இருந்தால், உள்ளே இறையருள் இருந்தால் வெளித்துண்பங்கள் அவனை என்ன செய்து விடமுடியும்? ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது.

அடை சுர்வதி கிருஷ்ண் அவர்கள் நினைவுக

தண்ணீர், வெள்ளம், அனைகள், குளம், குட்டைகள், நிலத்துடி நீர்

நெருப்புக்கோழி: இன்று தண்ணீர் என்பது எங்கும் ஒரு பிரச்சினை ஆகிவிட்டது. பாட்டில்களில் அடைத்து மினரல் தண்ணீர் என்று விர்க்கிறார்கள். சாமானிய மனிதனுக்கு, குடிதண்ணீர் விலையின்றி கிடைக்காது என்பதை இது எடுத்துக் கூறுகிறது. குஜராத்திலும், இராஜஸ்தானத்திலும் வறட்சிக் கட்டுப்பாட்டுத் துறைகள், மழைக்காலத்தில் வெள்ளக் கட்டுப்பாட்டு மையங்களாக வேலை செய்கின்றன. மழைக்காலத்தில் வெள்ளமும், வறட்சிக் காலத்தில் தண்ணீர் பஞ்சமும் மாறி மாறி வருகின்றன. அனைகள் விஞ்ஞானப் பூர்வமானவை.

ஏரிக்ளூம், குட்டைகளும் பழங்காலத்தவை

அன்னபட்சி: நீர் நீர்வாகம் ஒரு முக்கிய பிரச்சினை ஆகும். மனிதன் உள்பட உயிரினங்கள் அனைத்தும் தங்கள் உடல் பெரும்பாலும், தண்ணீரால் தான் உயிர் பிழைத்து வாழுகின்றன. உயிரினங்கள் தண்ணீரால் தான் உயிர் பிழைத்து வாழுகின்றன. தண்ணீருக்கும் பலப்பல குணங்கள் உண்டு. அது தரையில் ஓடும். பொருள்களைக் குளிரச் செய்யம். உரங்களைக் கரைக்கும். காற்றைக் கரைத்து எடுத்துச் செல்லும். தண்ணீர் வெகு விரைவில் நீராவி ஆகிவிடும். தண்ணீர் சீக்கிரமே சூடாகி விடும். தண்ணீருக்கு நிறம் கிடையாது. தண்ணீரின் ஒவ்வொரு குணமும் அதன் பயனை அதிகரிக்கின்றது. ஒரு குணத்திற்காக தண்ணீரை நாம் உபயோகிக்கும் போது அதன் மற்ற குணங்கள் அழிவதில்லை. தண்ணீரை ஜம்பது தடவை மறுசுழற்சி செய்து ஒவ்வொரு தடவையும் அதன் ஒவ்வொரு குணத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இருந்தாலும் கூட மண்ணுலகில் கிடைக்கும் மொத்த தண்ணீரில் ஒன்பது சதவிகிதத்தைத் தான் மனிதன் பயன்படுத்துகிறான். மீதமுள்ள 91 சதவிகிதம் தண்ணீர் வீணாகத்தான் போகிறது.

கிளிப்பிள்ளை: அரசாங்கம் பெரிய பெரிய அணைகளைக் கட்டி தலன்னீரைச் சேமித்து, தேவைப்படும் ஊர்களுக்கு தண்ணீரைக் கொண்டு போகிறது. இதற்கு சிலர் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிறார்கள். இது ஏன்?

அன்னபாடி: தண்ணீரை அறுவடை செய்வதற்கு அணைகள் கட்டுவது தான் மிகவும் சிக்கனமான வழி என்றோ, குறைந்த செலவு பிடிக்கும் வழி என்றோ கூற முடியாது. அணைகள் கட்டப்படும் இடத்திற்கும், தண்ணீர் பயன்படும் இடத்திற்கும் கிடையில் நீண்டதூரம் இருக்கிறது. தண்ணீரைக் கொண்டு செல்லும்போது தண்ணீர் கிஸ்ந்து வீணாகிறது. அணைகளால் காடுகள் அழிக்கப்படுகின்றன. அங்கு வாழும் உள்ளூர் மக்கள் வேரோடு பிடிக்கி ஏறியப்படுகிறார்கள். பல அணைகள் அவற்றின் ஆயுத்காலம் முடியும் முன்பே மன் அதித்துப் போய், பயனற்று போய்விடுகின்றன. பல பெரிய அணைகளுக்குப் பதிலாக சின்னச்சின்ன ஏரிகள் குட்டைகள் இவற்றை உருவாக்கலாம். சொங்கல்பட்டு, புதுக்கோட்டை, ராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் இப்படித்தான் செய்து இருக்கிறார்கள். தீரமையான தண்ணீர் அறுவடை செய்தால் மழை பெய்யும் இடத்திலேயே தண்ணீரைத் தேக்கலாம். அங்கேயே மக்கள் தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள். எனிமையான கருவிகள் மூலம் மக்களே உடலால் உழைத்து தண்ணீரைச் சேமித்ததுக் கொள்வார்கள். சில இடங்களில் பெரிய அணைகளைக் கட்டித்தான் ஆகவேண்டும்.

கிளிப்பிள்ளை: அப்படியானால் போராளிகள் அணைகளை எதிர்த்து ஏன் கூச்சல் போடுகிறார்கள்.

அன்னபாடி: இந்தப் போராளிகள் பின்னால் பெரிய மக்கள் கூட்டம் கிடையாது. அவர்கள் மக்களிடம் போய் நீர் அறுவடையைப் பிரச்சாரம் செய்து பெரிய அணைகள் தேவையில்லாத சூழ்நிலையை உண்டாக்குவது இல்லை. நீர் அறுவடை போன்ற ஆக்கப்பூர்வமான செயல்களுக்கு மக்கள் ஆதரவு இன்னும் கிடைக்கவில்லை. பெரிய அணைகள் கட்டி முடிக்கும் தருவாயில் அவற்றை எதிர்த்து கூச்சல் போட்டால் நிறைய விளம்பரம் கிடைக்கிறது. இவ்வாறு அணைகளை எதிர்ப்பவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் தெரியுமா? தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தால் அணை கட்டும் நிர்ப்பந்தத்திற்கு அரசாங்கம் தள்ளப்பட்ட உடன் அங்கே வந்து எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிறார்கள். அணைகள் தேவைப்படாத கழுவை உண்டாக்க இவர்கள் ஒன்றும் செய்வது இல்லை.

நெருப்புக்கோழி: வெள்ளாங்களை எப்படிச் சமாளிப்பது?

அன்னபாடி: இமயமலைப் பகுதிகளில் வெள்ளாங்களோடு வாழ்வதற்கு நாம் கற்றுக் கொண்டு தான் ஆகவேண்டும். இமயமலைகள் வளருகின்றன. அங்கு மன் எளிதில் கறைந்து விடுகின்றது. மழை பெய்வதும் அதிகம். வெள்ளம் வருவதைத் தவிர்க்க முடியாது. மற்ற பகுதிகளில் வெள்ளாங்களைச் சமாளிக்கலாம். மன் அரிப்பைத் தடுக்கலாம். காடுகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

நீர்வழிகளை முறைப்படி தூர் வார வே என் டு ம். ஓட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால் வெள்ளாங்கள் தற்காலிகத் தீமையையும், நீண்டகால நன்மையையும் உண்டாக்க முடியும். நிறைய வண்டல் வயலில் சேரும். பூமியின் தட்பவெப்பநிலை, மழை சுழற்சி வட்டம் இவற்றை மனிதன் புகுந்து குழப்புவதை நிறுத்த வேண்டும். எப்போது பெய்யும் என்று முன்கூடியே கூறுவதும் ஒரு பொருளாதார சக்தி ஆகும். எப்போது மழை வரும் என்று உழவருக்குத் தெரியாவிடால் அந்த மழையை அவரால் நேரடியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாது. இவை உலகளாவிய பிரச்சினைகள். ஆனால் இவற்றால் உள்ளுரில் ஏற்படும் பாதிப்புக்கள் மிக அதிகம்.

தறையிடத் தண்ணீர் அதிகம் உறிஞ்சப்படுகிறது.

நெருப்புக்கோழி :

அணைகள், விஞ்ஞானச்
சி ன் ன ங் க ள் ஆகும்.
ஏ ரி க ஞ ம், கு ள ம்,
குட்டைகளும் பழையவை,
மரபு சார்ந்தவை.

அன்னபட்சி: ஆனால்
அணைகள் பொருளாதார
ரீதியில் சுமையானவை.
சி ன் ன ச் சி ன் ன தடுப்பு
அணைகளைக் கட்டுவதற்கு
உள்ளுரில் கிடைக்கும் கல்,
மண்ணாலேயே முடியும்.

உள்ளுர் மக்களே குறைந்த பயிற்சியுடன் கட்டி விடுவார்கள். அவற்றால் உடனடியாக உள்ளுரில் லாபம் கண்ணுக்குத் தெரியும். அவற்றைப் பழுதுநீக்க உள்ளுர் மக்களும் உடலால் உழைக்க முன் வருவார்கள். பெரிய அணைகளில் அதிக மீன் கூட்டங்களோ பொருளாதார ரீதியில் லாபகரமான மீன் பிடிப்போ கிடைப்பது இல்லை. உள்ளுர் குளம், குட்டைகள் பரவலாக காணப்படுகின்றன. இதனால் உள்ளுர் கிணறுகள், அடிப்புகள் இவற்றில் தண்ணீர் சுரக்கிறது. தண்ணீரை எடுத்துச் செல்லும் போது கசிவினால் இழப்பு ஏற்படுவதும் குறைவு. இவற்றால் உண்டாகும் நீர் வளமும் அதிகம். கிராம மக்களுக்குப் புரதச்சத்து கிடைக்க நல்ல தண்ணீரில் வளரும் மீன்கள் அதிகம் உதவும்.

கிளிப்பிள்ளை: நிலத்தடி நீரால் நகர்ப்புறங்களில் நல்ல வருமானம் கிடைக்கிறது. தண்ணீர், வியாபாரம் படுஜோராக நடக்கிறது.

அன்னபட்சி: தறையிடத் தண்ணீரை அளவுக்கு மீறி உறிஞ்சி எடுக்கிறோம். இதனால் நீர்மட்டம் கீழே போகிறது. கிணறுகள் காய்ந்து போய் விடுகின்றன. ஆழம் குறைந்த கிணறுகள் பொருளாதார ரீதியில் தோல்வி அடைந்து விடுகின்றன. இப்படிப்பட்ட கிணறுகளில் மறுபடியும் நீர் செறிவுட்டுவது

கறைவாகவே இருக்கிறது. முடிவில் கிணறுகளும், அடிப்புகளும் வறண்டு போய் விடுகின்றன. “விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் இறைக்க மின்சாரம் கிடைப்பதில்லை. எப்போது மின்சாரம் வரும் என்று தெரியாது. வந்தாலும் அளவு குறைவு ஆகும்.”

அன்னபட்சி: உலகம் முழுவதும் ஒரு கருத்து பரவி உள்ளது. விவசாய நீருக்கு மின்சாரம் சலுகை விலையில் தரப்படுவதால் உழவர்கள் தண்ணீரை வீண் செய்கிறார்கள். அளவுக்கு மீறி நிலத்தடி நீரை உறிஞ்சுகிறார்கள். வயல்களுக்கு, தேவைக்கு அதிகமாக நீர் பாய்ச்சி உருத்தை வீண் செய்கிறார்கள்.

கிரிப்பிள்ளை: நீர்ப் பாசனம் ஒரு களப்பணி ஆகும். விவசாயம் என்பது வயல் வெளி வேலை. நீங்கள் ஒவ்வொரு செடிக்கும் தண்ணீர் பாய்ச்ச அளவுக் கருவிகளைப் பயன்படுத்த முடியாது.

அன்னபட்சி: நீர்ப்பாசனத்தால் ஊட்டச் சத்துக்கள் மிக ஆழத்தில் போய் விடுகின்றன. செடிகளின் வேர்களுக்கு அவை கிட்டுவது இல்லை. செடிகள் பட்டினி கிடந்து வாடுகின்றன. தண்ணீரைச் சொட்டு நீர்ப்பாசனம் மூலம் சீக்கனமாகப் பயிர்களுக்குக் கொடுக்கும்போது விவசாய உற்பத்தி அதிகரிப்பது கண்கூடாகத் தெரிகிறது.

நந்தன ஆண்டு விவகாசி ஹரிந்தும் மன்றமுறைகள்

2012 மே 14 முதல் ஜூன் 14 வரை

மே - 15 பன்னாட்டு குடும்ப தீணம், தீயாகி சுக்தேவ் பிறந்த நாள், **16** - அபர ஏகாதசி, **17** - ராணி அஹில்யாபாய் பிறந்த நாள், உலக தொலைத் தொடர்பு தீணம், உலக தகவல் சமுதாய நாள், **21** - பன்முகப் பண்பாட்டுக்கான கலந்துரையாடல் தீணம், வளர்ச்சி தீணம், பயங்கரவாத எதிர்ப்புதீணம், **22** - பன்னாட்டு, பல்லுயிர்ப் பண்பாட்டு தீணம், **24** - ஐ.நா தீணம் / காமன்வெல்த் தீணம், மஹாராணா பிரதாப் பிறந்த நாள், **25** - உலக தெராய்டு தீணம், **28** - சாவர்க்கர் பிறந்த நாள், ஜான்சிராணி லட்சி பாய் நினைவுநாள், **29** - எவரஸ்ட் சிகர் நாள், ஐ.நா. அமைதிப்படை தீணம், கஷ்டிபவானித் தீருவிழா (காஷ்டிர்), **31** - புகையிலை எதிர்ப்புதீணம்.

ஜூன் - 1 நீர்ஜல பகவத் ஏகாதசி, உலக பால் தீணம், **2** - சத்ரபதி சிவாஜி முடிகூடிய நாள், **3** - லத்தாக் ஸிந்து தரிசன தீணம் / வைகாசி விசாகம், **4** - வட்டப்பனிமா, ஆக்கிரமிப்பால் பாதிப்புக்குள்ளான குழந்தைகள் தீணம், ராஜஸ்தான் ஹல்தீகாட்டிவிழா, காஞ்சிப் பெரியவர் பிறந்த நாள், **5** - உலக புரச்சுழல் தீணம், **10** - உலகக் கண்தான நாள், **14** - உலக ரத்ததான நாள்.

எழுதியவர் – டாக்டர் பி. ராஜா

ஆசிரியர்கள் முழுமுச்சில் முயற்சி செய்தார்கள். துவாரமே இல்லாத ஊசியில் நூலை கோர்க்க முடியுமா? அறிஞர்கள் மன்னன் மன்னால் மண்ணிட இட்டார்கள். மந்த புத்தியுள்ள இளவரசர்களுக்கு அறிவு புகட்ட எங்களால் முடியவே இல்லை என்று அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள். தீரும்பவும் முயற்சி செய்யும்படி ஆசிரியர்களை மன்னன் வற்புறுத்தினான். ஆனால் பாவம் அந்த ஆசிரியர்களுக்கு மாணவர்களின் மனோதத்துவம் புரியவில்லை. போதனைத் தத்துவம் புரியவில்லை. தலை தப்பித்தால் புண்ணியம் என்று அந்த ஆசிரியர்கள் ஓட்டம் பிடித்தார்கள்.

தன் முயற்சிகள் யாவும் தோல்வியற்றதைக் கண்ட மன்னன் நம்பிக்கை இழந்தான். அப்போது ஒரு பண்டிதர் அரசவைக்கு வந்தார். அவர் பெயர் விழினுசர்மன். “எனக்கு ஒரு வாய்ப்பு கொடுக்கலாம். என் அதிர்ஷ்டத்தை சோதித்து பார்க்கிறேன்” என்றார் பண்டிதர். மன்னர் உடனே ஒத்துக் கொண்டார்.

இளவரசர்களுக்கு பழைய பாடம் பயங்கரமாக அனுப்புடியது. ஒரேயடியாக கொள்கைகளும், தத்துவங்களும் அவர்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டன. அதை அவர்கள் மன்னையில் நுழைய மறுத்தன. ஆனால் என்ன ஆனந்தம்! புதிய ஆசிரியர் மற்றவர்களிடம் இருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டவர். அவர் பல்வேறு மானுப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி நிறைய கதைகளைச் சொல்லிக் கொண்டே போனார். பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகளும் கதைகள் மூலமே வந்தன. பறவைகள், மிருகங்கள் ஆகியவற்றைப் பாத்திரமாக வைத்து விழினு சர்மா அரசினால் குரர்களுக்கு ஞானத்தையும் நல்ல புத்தியையும் கூடினார். அவர்களே விழினுசர்மாவிடம் இருந்து விரும்பி கற்றுக் கொண்டனர் என்று கூறுவது இன்னும் பொருத்தமாக இருக்கும். இப்படி அந்தப் பேராசான் தன் தவப்பயனினால் ஒரு அற்புதப் பணியை ஆற்றினார். மந்தப் புத்தியுள்ள இளவரசர்களை நடைமுறை வாழ்க்கை கலைகளில் ஒப்புயர்வற்ற திறமைசாலிகளாக மாற்றிக் காட்டனார்.

பாரத மரபில் நந்தனை கல்வி பயிலும் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் காக்கை கதைகள் நன்றாகத் தெரியும். இவ்வகையிலான ஒரு கதை ஒரு புத்திசாலி காகம் தன் தாகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ள எப்படி முயற்சி செய்தது என்பதை எடுத்துக் கூறுகிறது.

உச்சி வெயில் காலத்தில் வெயில் கொண்டதிற்று. பாவம் ஒரு காகம் தொண்டை வறண்டு தண்ணீர் தேடித் தீரிந்தது. ஒரு சொட்டுத் தண்ணீரும் அதற்குக் கிடைக்கவில்லை. களைத்து சுக்தி இழந்த காகம் ஒரு கோட்டத்திற்குள் பறந்து சென்றது. ஒரு மரக்கிளையில் உட்கார்ந்து கொண்டது அதிர்ஷ்டவசமாக ஒரு கிணற்றியில் ஒரு பானையில் தண்ணீரைப் பார்த்தது. பானை விளிம்பில் பறந்து போய் காகம் உட்கார்ந்தது. பானையில் தண்ணீரைப் பார்த்து அதன் இதயம் மகிழ்ச்சி கொண்டது. ஆனால் என்ன ஏமாற்றம். காக்கையின் அலகுக்கு தண்ணீர் எட்டவில்லை. பாதிப்பானையில் தான் தண்ணீர் இருந்தது.

காகம் நம்பிக்கை இழக்கவில்லை. தோட்ட மூலையில் சிறு கற்கள் குவிந்திருந்தன. அவற்றைப் பொறுக்கி, பொறுக்கி காகம் பானையில் போட்டது. பல தடவை இவ்வாறு செய்தது. பானை உடைந்து காக்கையின் அலகுக்கு தண்ணீர் எட்டிற்று. தண்ணீரைக் குடித்துவிட்டு காகம் ஆனந்தமாய் பறந்து போயிற்று.

அந்தக் காக்கை அறிவின்றி இருந்திருந்தால் புளித்த பழம் கதையில் வரும் நரியைப் போல ஏமாந்து போய் இருக்கும். அந்தச் சம்பவம் எவ்வளவு வருத்தம் அளித்து இருக்கும். இக்கதை கவறுவது என்ன? லட்சியத்தை அடைய முழு முயற்சி செய்யவேண்டும். எதையும் விட்டு வைக்கக்கூடாது. மேலும் இக்கதை கவறுவதாவது. தீற்மை என்பது என்ன செய்வது என்று அறிந்திருப்பது. ஞானம் என்பதோ அச்செயல் எப்போது செய்ய வேண்டும். எப்போது செய்யக்கூடாது என்று தெரிந்திருப்பது. இது அறத்தின் ஒரு பகுதி ஆகும்.

நம் மரபுக் கதைகள் நம்மை ஏச்சரித்து நல்வழிப்படுத்துகின்றன. நந்தோக்கம் இல்லாத கதை ஒன்று கூட கிடையாது.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு அகங்காரம் பிடித்த கொடுங்கோல் மன்னன் ஒரு நாட்டை ஆண்டு வந்தான். அவன் இராணுவம் பலம் மிகுந்தது. அவன் நெற்களஞ்சியம் மிகப் பெரியது. அவன் அந்தப்புரத்தில் பல மனைவியர் இருந்தனர். அவன் தன் குழுமக்களை கவனிக்கவும் இல்லை. மதிக்கவும் இல்லை. அவனைக் கேள்வி கேட்டார் யாரும் இல்லை. அவன் பிடிவாதக்காரனாக இருந்தான். தலைக்கனம் கொண்டவனாக இருந்தான்.

இம்மன்னனைப் பற்றி ஒரு முனிவர் கேள்விப்பட்டார். மன்னனைப் பார்க்க விழைந்தார். அந்த நாட்டின் வழியே போகும் போது ஒரு கோவிலில் தங்கி மன்னனைக் கூப்பிட்டு அனுப்பினார்.

தூதரின் சொற்களை மன்னன் காதில் போட்டுக் கொள்ளவே இல்லை. மன்னனே நேரில் வந்து தன் ரதத்தில் ராஜ உபசாரங்களுடன் தன்னை அழைத்துப் போவான் என்று முனிவர் எதிர்பார்த்தார். ஏமாந்து போனார். மன்னனிடம் இருந்து பதில் ஒன்றும் வரவில்லை. முனிவர் இன்னொரு தூதனை அனுப்பினார். மன்னனிடம் போ முனிவரை அறிமுகப்படுத்தி அப்புனிதரின் பெருமைகளைப் பொருத்தமான சொற்களில் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். இப்படி

முனிவர் அவனைப் பணித்தார். மன்னன் தன் அரசுப் பல்லக்கினை அனுப்பி முனிவரைத் தன்னிடம் வரவழைத்துக் கொள்வான் என்று முனிவர் எதிர் பார்த்தார். இப்போதும் அவருக்கு ஏழாற்றமே எஞ்சி நின்றது.

மன்னனின் மனத்தைப் புரிந்து கொண்ட முனிவர் தடாலடியாக அரண்மனைக்குள் புகுந்தார். அங்கு மன்னன் அரசவையை நடத்திக் கொண்டிருந்தான். முனிவரைப் பார்த்ததும் அவையினர் எழுந்து மரியாதையுடன் அவரை வணங்கினர். மன்னனோ முனிவரைக் கண்டுகொள்ளவே இல்லை.

கால்மேல் கால் போட்டுக் கொண்டு மன்னன் உட்கார்ந்து இருந்தான். தலை அசைக்கும் மரியாதை செயலையும் அவன் செய்யவில்லை. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக முனிவரின் தோற்றத்தைப் பார்த்து மன்னன் சிரித்தான்.

முனிவர் மன்னனை உற்றுப் பார்த்தார். கண்களில் கோபம் பொங்க மன்னனுக்கு முனிவர் சாபம் கொடுத்தார். நீ ஒரு வருடத்திற்குள் மரணம் அடைவாய். மன்னனின் பதிலைக்கூட எதிர்பார்க்காமல் முனிவர் அரண்மனையில் இருந்து வெளியேறினார்.

அரசவையினர் தீகைத்துப் போய் நீன்று விட்டார்கள். முனிவரின் குரல் அரண்மனை முழுவதும் எதிரொலித்தது. மன்னன் அதிர்ந்து போனான். பயத்தால் அவன் உடல் நடுங்கியது.

அரசவையில் இருந்து பல முதியவர்களும், அறிவாளிகளும் மன்னனின் நிலைமையைப் பார்த்து இருக்கம் கொண்டனர். மன்னனுக்கு நேர்ந்த கதியைப் பற்றி நாடு முழுவதும் மக்கள் பேசிக் கொண்டார்கள். அந்தச் சாபச் சொற்களைக் கேட்டு குழம்க்களுக்கு மகிழ்ச்சி தான் உண்டாயிற்று. இந்தச் சுத்தியம் மன்னனின் காதுகளுக்கு எட்டிற்று.

மன்னனுக்கு இரவத் தூக்கம் இல்லாமல் போய் விட்டது. மரணக்கனவுகள் அவனை பயமுறுத்தின. அவன் மனச்சாட்சி கவிற்றிற்று. மன்னன் இறந்தால் குழம்க்கள் வருத்தம் அடைய வேண்டும். மகிழ்ச்சி அடையக்கூடாது. மக்கள் இதயத்தில் இடம்பிடிக்க ஒரே வழி, எல்லா விதத்திலும் மக்களுக்கு உதவி செய்வது தான்.

மாதங்கள் உருண்டோடின. மக்களால் தங்கள் கண்களையும், காதுகளையும் நம்பவே முடியவில்லை. மன்னனிடம் பணிவும், அன்பும் குடியேறின. எல்லோரும் மன்னனை நேசிக்கத் துவங்கினார். அவர்கள் எல்லோரும் பகவான் மன்னனுக்கு நீண்ட ஆயுளைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கத் துவங்கினார்கள்.

ஒரு வருடமும் முழுந்தது. குழமக்களின் பிரார்த்தனையினால் தான் தன் மரணச் சாபம் நிறைவேற்வில்லை என்று நம்பினான். அன்பு மிகுந்த நண்பனாக அவன் வாழ்ந்தான்.

இன்னும் ஒரு மாதம் கழிந்தது. புனிதப் பயணம் சென்றிருந்த முனிவர் திரும்பி வந்தார். அரண்மனையில் அவர் நுழைந்ததைப் பார்த்து எல்லோரும் வியப்படைந்தார்கள். திடுக்கிட்ட மன்னன் எழுந்து நின்று முனிவரைப் பணிவுடன் வணங்கினான். முனிவரே தாங்கள் ஒரு வார்த்தை சொல்லி அனுப்பி இருந்தால் உங்கள் ஆசிரமத்திற்கு நானே தேரை ஓட்டி வந்து உங்களை மேள தாளத்துடன் அரண்மனைக்கு அழைத்து வந்திருப்பேன் என்றான்.

மன்னன் மன மாற்றத்தைப் பற்றி முன்பேயே முனிவர் அறிந்து வைத்திருந்தார். அவர் சிரித்தார். அச்சிரிப்பு மன்னனுக்குப் பல விஷயங்களை உணர்த்தியது.

மன்னன் முனிவரை அரச விருந்தினராக உபசரித்தான். எப்போதும் தம் அரண்மனையில் தங்கி இருக்க வேண்டும் என்று வேண்டினான். முனிவர் மறுபடியும் புன்னகை பூத்தார். அவர் விடை பெறும்போது மன்னன் கேட்டான். ஒரு வருடம் முழுந்த பிறகும் உங்கள் சாபத்தினால், நான் இறந்து போகாமல் எப்படி தப்பித்தேன்?

முனிவர் சிரித்துக் கொண்டே கேட்டார். நீ சாகவில்லை என்று யார் சொன்னது. இப்படி சொல்லிவிட்டு முனிவர் புறப்பட்டார்.

முனிவர் கூறியது சரிதான். அகங்காரம் பிடித்த கொடுங்கோல் மன்னனை முனிவர் போன தடவை வந்தபோது சந்தித்தாரே, அந்த மன்னன் இப்போது இல்லை. அது ஒரு உடல் ரீதியான மரணம் இல்லை. ஆனால் தலைக்களம் பிடித்த மன்னன் எங்கே போனான்? முனிவரின் சாபம் பலித்து. அந்தப் பழைய மன்னன் செத்தே போனான். அவனுக்குப் பதிலாக ஒரு புதிய மன்னன் வந்தான். அவனை, குழமக்கள் நேசித்து மரியாதை செய்தார்கள். இப்படிப்பட்ட முயற்சி செய்த முனிவரைப் போற்ற வேண்டும். அவருடைய தவப்பெருமையினால் அவர் மன்னனை மாற்றி விட்டார். மக்களும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

தருமம் தான் ஒரு மனிதனைத் தூக்கி நிறுத்துகிறது. அவன் மிருகம் என்ற அளவுக்கு வீழ்ச்சி அடையாமல் அவனைக் காப்பாற்றுகிறது. இந்த முனிவர் மன்னனின் அறியாமையை அகற்றினார். மிருக இச்சைகளைப் போற்றினார். பந்த, பாசங்களில் இருந்து மன்னனை விடுவித்தார். மனிதகுலத்திற்காக தன்னுடைய அறக்கடனை முனிவர் ஆக்கிவிட்டார்.

தன் தந்தங்களில் ஒன்றை பிள்ளையார் தீயாகம் செய்ததால் தான் உலகிற்கு மஹாபாரதத்தின் பெரும் பகுதி கிடைத்தது. தீயாகம் இல்லாவிட்டால் மஹாபாரதம் கிடைத்திருக்காது. மஹாபாரதமே உயர்ந்த நோக்கம் கொண்டு மனிதன் எப்படி வாழவேண்டும், எப்படி வாழக்கூடாது என்பதை உலகிற்கு எடுத்துச் சொல்கிறது.

நல்லகுடும்பம் ஒரு பஸ்கவலக்கழகம்

குடும்ப வாழ்வின் நற்குணாங்கள்

குமாரி நிவேதிதா ஆர். பிடே

நம் மரபில் மனைவிக்கு சக தரும சாரினி உடன் இருந்து அறம் வளர்ப்பவள்) என்று பெயர். அவனே கணவருடன் சேர்ந்து தருமத்தை பின்பற்றுகிறாள். அவள் புகுந்த குடும்பத்தின் பழைய மரபுகளும் இந்த தருமத்தில் அடங்கும். அவள் மாமனார், மாமியாரை எப்படி நடத்துகிறாள் என்பதே அவளுடைய குழந்தைகள் எ தீ ர் கா ல த் தீ ல் அவளுடைய குடும்பத்தில் அவளை எப்படி நடத்துவார்கள் என்பதைத் தீர்மானிக்கும். மா ம னா ர், மாமியாருக்கு மருமகளே வீட்டின் மஹாலக்ஷ்மி ஆவாள். குடும்பம் செழிக்க வேண்டும் என்றால் குடும்பம் அமைதியும், மகிழ்ச்சியும், செல்வமும் வளர வேண்டும் என்றால், அவர்கள் புதிய மருமகளும் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும். அவள் மகிழ்ச்சி இன்றி இருந்தால் குடும்பம் முழுவதும் துண்புறுகிறது. ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்வதால், அன்பு காட்டுவதால், பரிவு கொள்வதால் குடும்பத்தில் மிக உயர்ந்த நன்மை எட்டப்படுகிறது.

சகோதரி நிவேதிதை ‘வெப்ஆஃப இந்தியன் லைஸிப்’ என்ற ஆங்கிலப் புத்தகத்தை எழுதி உள்ளார். அதில் அவர் தெளிவாக கணவன் என்பவன் ஒரு தனிநபர் அல்ல, ஒரு முழு குடும்பமோ அல்ல என்பதை தெள்ளத் தெளிவாக விளக்கி உள்ளாள். கணவரை கவனித்துக் கொள்வது என்றால் குடும்பத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரையும் அன்புடன் கவனித்துக் கொள்வது ஆகும். சுயநலம் மறுப்பு என்பது உச்சக் கட்டத்தில் இருக்க வேண்டும். இதன்மூலம் ஒவ்வொரு பெண்ணும், ஆணும் குடும்பத்திற்கு இனிமை சேர்க்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே இருப்பதை வற்புறுத்தினால் குடும்பம் உடைந்து நொறுங்கும். கடைசியில், குடும்பத்தில் இருக்கும் ஒருவருடைய மனமும் துன்புறும். அவர்களுடைய ஆளுமை வளர்ச்சி குன்றும். அதனால் தான் அமெரிக்காவில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு குழந்தைகள் ஒற்றைப் பெற்றோளின் ஆதாரவில் வளர்ந்து சமுதாயத்தில் குற்றங்கள் அதீகரிக்கச் செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய அரசியல் கட்சிகள் கூட இதனால் கலவரமடைகிறார்கள். தங்களுடைய கொள்கை

பிரச்சாரத்தில் குடும்பத்தின் முக்கியத்துவத்தை வற்புறுத்துகிறார்கள். சேர்ந்து வாழும் கணவன் மனைவிக்கு வாயிலிலக்கு அளிக்கச் சட்டம் போடுகிறார்கள். பாரத நாட்டின் குடும்பம் என்றால் பெற்றோரும் குழந்தைகளும் சேர்ந்து வாழ்வது மட்டுமல்ல. குடும்பம் என்றால் தாத்தா, பாட்டிகள், அத்தை, மாமா, சித்தப்பா ஆகியோரும் அடங்குவர். ஒருவருக்கு வேலை கிடைத்தால் குடும்பம் முழுவதும் நன்மை பெறுகிறது. ஏனென்றால் வருமானம் முழுக்குடும்பத்திற்கும் போய்ச் சேருகிறது. குடும்பத்தில் பிறருக்குத் திருமணம் ஆகும் வரை சகோதரரேனா, சகோதரியோ நாங்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் இருக்கும் உதாரணங்கள் பல உண்டு. பாரத நாட்டில் ஒவ்வொருவரும் தனி நபர் வாதத்தை முன்வைத்தால் 25 கோடி மக்கள் நடுத்தருவில் நிற்க வேண்டியது தான். பிறர் மனைவி, மக்களோடு சில உறவினரையும் அரவணைத்துச் செல்வதால் இந்த ஆபத்து வராமல் தடுக்கப்படுகிறது.

குடும்பத்தின் லட்சியம் சமுதாயத்தில் தருமத்தை நிலைநிறுத்துவது. இதற்கென தரும உணர்வுள்ள மக்களை உண்டாக்குவது, வெறும் உடல் விருப்பத்தால் உண்டாகும் குழந்தைகளுக்கு சந்ததி என்று பெயர். பிரார்த்தனையினால் பிறகும் குழந்தைகளுக்கு நற்பிறவிகள் அல்லது பிரஜெக்ட்கள் என்று பெயர். நற்கணங்களை குழந்தைகளிடம் வளர்க்க இரண்டே இரண்டு வழிகள் தான் உண்டு. தாயே நல்ல முன் உதாரணமாக விளங்குதல், ஆழமாக சுய கட்டுப்பாடு உள்ள அன்பைக் காட்டுதல்.

குழந்தைகளுக்கு உதாரணமாக விளங்குபவர்கள் பெற்றோர்களே. சொற்பொழிவின் மூலமும் இதைச் செய், அதைச் செய்யாதே என்று பெற்றோர் கூறுவதின் மூலமும் குழந்தைகள் நற்குணங்களைக் கற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். அவர்கள் பெற்றோர்களைக் கூற்றது கவனித்தே, நற்குணங்களைக் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். தாய் எல்லா வேலைகளையும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு சினிமாவையோ, தொலைக்காட்சியையோ பார்க்கிறார். குழந்தைகளும் சினிமா பார்ப்பதுதான் மிக முக்கியமான வேலை என்று கருதுகிறது. தந்தை அவுவலைப் பேனா, பென்சிலை சொந்த உபயோகத்திற்குக் கொண்டு வரும் போது, குழந்தைகள் தங்களை அறியாமலே ஸஞ்ச பழக்கத்தைக் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். பெரியவர்கள் வார விடுமுறை நாட்களில் சோம்பேறித்தனமாக பொழுது போக்குகிறார்கள். குழந்தைகள் ஓய்வு என்றாலே சோம்பேறித்தனம் என்று கற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

என் தந்தையார் நல்ல புத்தகங்கள் படிக்கும் வழக்கத்தை குழந்தைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார். பொது நூலகத்தில் உறுப்பினராக நல்ல புத்தகங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையை எங்களிடமே அவர்கள் விட்டு விட்டால், நல்ல புத்தகத்தை நான் வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்தால் அவர் அதை அவர் புரட்டி பார்ப்பார். இரவில் அதைப்பற்றிப் பேசுவார். படிக்க வேண்டாத நாவலைக் கொண்டு வந்தால் அதைப் பார்த்து அதை ஒதுக்கி வைத்து

விடுவார்கள். அந்த ஆசிரியர் இளைஞர்களை துணி பொம்மைகளாக ஆக்கிவிடுவார் என்று குறிப்பிடுவார். அவர் எந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. மோசமான புத்தகங்களைக் கொண்டு வந்ததற்காக என்னைக் கண்டிக்க வில்லை. அவருடைய மௌனச் செய்தி நல்ல புத்தகங்களைக் கொண்டு வந்ததற்காக அவர் என்னை ஊக்குவித்த விதம் மிகப் பயனுள்ளதாக இருந்தது. என்னை அறியாமல் நான் நல்ல புத்தகங்களைப் படிக்கும் ரூசியை வளர்த்துக் கொண்டேன்.

தங்களுடைய சுய விருப்பத்தீர்காகவும் வசதிக்காகவும் பெற்றோர்கள் சண்டை போட்டால் குழந்தைகளும் சுயநலம் உள்ளவர்களாகவே வளருவார்கள். வாழ்க்கையின் லட்சியமே வாழ்க்கையின் தரத்தையும், வாழ்க்கையின் கட்டமைப்பையும் தீர்மானிக்கிறது. நம் இறுதி லட்சியம் இறைவனை உணர்வது ஆகும். இப்படைப்பு முழுவதுடனும் ஒன்றினைவது ஆகும். குடும்பத்தில் பெரியவர்களுக்கு இந்த லட்சியம் தெளிவாகத் தெரிந்தால் அவர்கள் நடந்து கொள்ளும் விதத்தில் அவர்கள் போற்றும் நற்குணங்கள் பிரதீபவிக்கின்றன. இவற்றைக் குழந்தைகள் தாமாகவே உள்ளாங்கிக் கொள்கிறார்கள். வாழ்க்கையின் லட்சியம் சுருங்கிப் போய் பணம் சம்பாதிப்பதும், அதிகார அந்தஸ்து பெறுவதும் என்றிருந்தால் பெரியவர்களின் சுயநல நடத்தை குழந்தைகளிடத்தில் மிகவும் வேகமாகப் பெருகி வளருகிறது.

குழந்தைகள் இப்போதும் தம் பெற்றோர்களைக் கூர்ந்து கவனிக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒருவருட ஒருவர் எப்படிப் பழகுகிறார்கள்? குடும்பத்தில் மூத்தவர்களை எப்படி நடத்துகிறார்கள்? அக்கம் பக்கத்தாருடன் எப்படி பழகுகிறார்கள்? வேலைக்காரர்களுடன் பழகுவது எப்படி? என்று உறவுகளின் வரைமுறைகளை குடும்பமே கற்றுத் தருகிது. இம்முறையில் நற்குணங்களைக் கற்றுத் தருவதைப் பெற்றோர்கள் தவிர்க்க முடியாது. குடும்பத்தின் இயல்பே பெற்றோர்களை குழந்தைகளின் முதல் குருவாக குழந்தைகளை, அறிந்து கொள்பவர்களாக ஆக்கி விடுகிறது. அவர்களைப் பார்த்து தான் குழந்தைகள் எல்லாவற்றையும் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். இத்தகைய கல்வி முறையைத் தனிக்க முடியாது. குழந்தைள் முழுமையான மனிதர்களாக வளர வேண்டும் என்று பெற்றோர்கள் எதிர் பார்த்தால் பெற்றோர்களின் வாழ்க்கையும் முழுமையானதாக இருக்க வேண்டும். முன்னுதாரணமாக இருக்க வேண்டும். எங்கள் தாயார் காலை வீட்டு வேலை செய்யும் போது வீரசாவர்க்காரின் தேசபக்திப் பாடல்களைப் பாடிக் கொண்டே வேலை செய்வார். அவரி ஒருபோதும் தேச பக்தி பற்ற எங்களிடம் சொற்பொழி ஆற்றியது கிட்டலை. நாங்கள் எல்லோரும் தீவிர தேச பக்தர்கள் ஆனோம். ஏனென்றால் ஒவ்வொரு நாளும் எங்கள் தாயார் வீரசாவர்க்கர் தேசபக்திப் பாடல்கள் பாடுவதைப் பார்த்தோம். அதன்மூலம் நாங்கள் எல்லோரும் தீவிர தேச பக்தர்கள் ஆனோம்.

குழந்தைகள் மீது பெற்றோர்கள் காட்டும் ஆழமான அன்பும், சுயக்கட்டுப்பாடும் குழந்தைகள் நற்குணங்களைப் பழகிக் கொள்ள உதவுகின்றன. இன்றைய லெள்கீல் உலகாயத வாழ்க்கையில் அன்பு என்றால் பெரும்பாலும் பல பயனுள்ள பொருள்களைப் பரிசாக்க கொடுப்பது என்று பொருளாகி விட்டது. குழந்தைகள் கேட்கும் பொருள்கள் விரும்பும் பொருள்கள் எதுவாக இருந்தாலும் அதை வாங்கி அவர்களுக்குக் கொடுப்பது தான் அன்பைக் காட்டும் சிறந்த வழி என்று பல பெற்றோர்கள் கருதுகிறார்கள். இத்தகைய பெற்றோர்கள் குழந்தைகளைச் செல்லம் கொடுத்து வளர்க்கிறார்கள். குழந்தைகளுக்கு “இல்லை கிடையாது” என்று சொல்லதே கிடையாது. இது குழந்தைகளைக் குடிச் சுவராக்குகிறது. குழந்தைகள் வளர்ந்து கட்டுப்பாடுக்கு உள்படாமல் போய்விடுகிறார்கள். அவர்களைத் திருத்தவே முடியாமல் போய்விடுகிறது. பிறகு அவர்களிடம் இதைச் செய், அதைச் செய்யாதே என்றெல்லாம் சொல்வது செவிட்டுக் காதில் சங்கு உள்தியது போல் பயன்று போய்விடுகிறது.

குழந்தைகளுக்குப் பிற்கால வாழ்வில் விரும்புவது எல்லாம் கிடைக்காது. இப்போதே இதற்கு அவர்களைப் பழக்க வேண்டும். அதனால் பெற்றோர்கள் அவ்வப்போது குழந்தைகள் கேட்பதை உறுதியாக மறுக்கவும் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும். பெற்றோர்கள் தங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதை குழந்தைகள் உண்மையிலேயே விரும்புகிறார்கள். இதற்கு பெற்றோர்கள் குழந்தைகளுடன் போதுமான நேரத்தைச் செலவிட வேண்டும். வெறும் பணத்தைச் செலவு செய்தால் போதாது. ஒரு நாளைக்கு ஒரு தடவையாவது குடும்பத்தில் எல்லோரும் சேர்ந்து உட்கார்ந்து உணவு உண்ணவேண்டும். சில பண்டிகைகளையாவது எல்லோரும் சேர்ந்து கொண்டாட வேண்டும். குழந்தைகளுக்கு இந்த வீட்டுத் திருவிழாக்களின் தோக்கத்தை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். சின்னச்சின்ன வீட்டு வேலைகளை எல்லோரும் சேர்ந்து படிக்க வேண்டும். தினமும், வாரம் ஒரு தடவையாவது சேர்ந்து பஜனையோ, பிரார்த்தனையோ செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு பெற்றோர் குழந்தைகளுடன் பயனுள்ள முறையில் நேரத்தைச் செலவிட வேண்டும். நம்முடைய பண்டிகை - திருவிழாக்கள் மூலம் நம் பண்பாட்டைப் பற்றி நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். அதேசமயம் நமக்கும், சமுதாயத்திற்கும், இயற்கை படைப்புக்கும் உள்ள உறவுகளை செம்மைப்படுத்திக் கொள்ளலாம். பெற்றோர்கள் விரும்பினால் இப்பண்டிகைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு குழந்தைகளுக்கு நற்குணங்களைக் கற்றுத் தரலாம். இது பயனுள்ள முறையில் உண்மையான முறையில் அன்புடன் கூடிய முறையில் குழந்தைகளுக்குப் பலன் தரும். ஆனால் பரிதாபம் என்னவென்றால் நம் வாழ்க்கையின் முக்கிய தேவதையாக பணமே ஆகிக் கொண்டு வருகிறது. அதனால் பெரியவர்கள் விழாக்காலங்களில் போனஸ் கிடைக்குமா, உள்தியம் கிடைக்குமா, புதுத்துணி வாங்கலாமா என்றுதான் குடும்பத்தில் பேசுகிறார்களே ஒழிய விழாவின் முக்கியத்துவம் பற்றிப் பேசுவது இல்லை.

முடிவாக குடும்பத்தில் நற்குணங்களை வளர்க்க நாம் முயற்சி செய்யும் போது படிப்படியாக குடும்ப உறுப்பினர்கள் ஒவ்வாருவரும் நல்ல மாற்றங்களை தாங்கள் கொண்டு வருவதைப் பார்க்கலாம். பஞ்ச மகா யஜ்ஞங்களும், பண்டிகைகளும் இந்த நல்லிளைவை ஏற்படுத்தி பிறர் பால் பரிவு கொள்ள நமக்குக் கற்பிக்கின்றன. பாரதம் ஒரு ஆண்மீக தேசம் ஆகும். பல கிழக்கத்தைய அறிவாளிகளும் மேற்கத்தைய அறிவாளிகளும் பாரதம் உலகத்திற்கு ஆண்மீகம் போதிக்கும் லட்சியப் பணியை நிறைவேற்றும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அந்த லட்சியப் பணியை நிறைவேற்ற பாரதம் தனக்குத் தானே பலமுடிக் கொள்ள வேண்டும். குடும்ப அமைப்பை பலமுள்ளதாகச் செய்தால் தான் பாரதத்திற்கு பலமுட்ட முடியும். (வேதாந்த கேசி நவம்பர், டிசம்பர் 1995)

பெட்டி செய்தி

அன்புக் குருமீயம்

ர. கந்தீர் ராமச்சந்தீர் ராவ்

தனியே இருந்து வளர்வதோ, விரிவாவதோ, அழகு பெறுவதோ மனித இயல்பு அல்ல. அன்பு, நட்பு, சினேக இன்பம், கூட்டுறவு முதலிய நற்குணங்கள் வாழ்க்கைப் பாலைவனத்தை வளமுள்ளதாகச் செய்கின்றன. அதில் அழகு மலரும்படி செய்கின்றன. இவை அனைத்தும் மக்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பு கொள்வதைப் பொறுத்தது. எல்லா நேரங்களிலும், எல்லா இடங்களிலும் மனிதன் அன்பையும், நட்பையும் தேவேகிறான். குடும்பமே இத்தகைய கூட்டுறவின், அன்புறவின் திருக்கோவில் ஆகும்.

குடும்பத்தின் மூலம் அன்பைத் தேடுவது, பலருடைய வாழ்க்கையின் லட்சியமாகி உள்ளது. இவ்விதத்தில் அன்பு என்பது சேர்ந்து வளர்வதையே குறிக்கும். ஒருவருக்கொருவர் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டு, அன்புத் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொடுத்து வாங்கி அன்பையும், மிருதுந்தன்மையையும், பக்தியையும், இதுமான உறவையும், பின்னிப் பினைத்து இருக்கும் ஊடும் பாவும் ஆகும்.

கேந்திரச் செய்திகள்

நெல்லை மாவட்டம் காவல்கிணறு வடபத்திரகாளி அம்மன் கோவிலில் எம். பிரபாவும், எஸ். லலிதாவும் நடத்திய கீதை விழாவில் 50 பேர் பங்கேற்று அழகு சேர்த்தனர். இதேபோல் கலந்தபனையில் நடந்த கீதை விழாவை எம். விமலாவும், ஆர். கற்பகமும் நடத்தி வைத்தனர். பங்கேற்பு 50 பேர். திரு. சௌல்வநாயகம் கீதை விளக்கம் தந்தார். திருமதி. சந்திராவும், திருமதி வேலம்மாளும் பிரசாதம் வழங்கினர்.

மலரும் ஒகைக்கீர்ம்

மா. ஏக்நாத்ஜியின் கடிதங்கள்

கடிதம் - 2 (பணி அறிக்கை)

27/9/1963

அன்புள்ள நண்பருக்கு.

விவேகானந்தப் பாறை நினைவுச் சின்னக் குழுவின் அமைப்புச் செயலாளராக சென்ற ஆகஸ்ட் மாதம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டேன். அக்குழுவின் ஸ்தாபன அமைப்புப் பணியைச் செய்ய உள்ளேன். அதுன்பின் முதல் தடவையாக அக்குழுவின் பணியில் அடைந்துள்ள வளர்ச்சி பற்றி தாங்களுக்கு அறிக்கை அனுப்புகிறேன். குழுவின் பணி கடந்த பல மாதங்களாக மதறாஸ் மாநில அரசிடம் இருந்து விவேகானந்தப் பாறை நினைவுச் சின்னத் திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் வாங்கும் வேலையைப் பற்றியதாகவே இருந்து வந்துள்ளது.

1963 மார்ச் மாதத்தில் மாநில அரசு ஒப்புதல் வழங்க மறுத்து விட்டது. விவேகானந்தப் பாறையில் சுவாமிஜியின் சிலையை நிறுவ திட்டமிட்டு நாங்கள் அரசின் ஒப்புதல் கேட்டிருந்தோம். நாங்கள் தொடர்ந்து அரசை சம்மதிக்க வைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தோம். தேசம் முழுவதிலும் பல இடங்களில் நம் தொண்டர்கள் கூட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்து தீர்மானங்களையும் நிறைவேற்றி இருந்தனர். அவற்றின் பிரதிநிதிகளை மதறாஸ் அரசுக்கு அனுப்பினோம். மதறாஸ் மாநிலத்தின் ஹிந்து மத அறநிலையத்துறையின் அமைச்சராக இருந்த ஸ்ரீ பக்தவத்சலத்திற்கும் நம்முடைய ஆதாரவாளர்கள் சொந்த முறையில் கடிதங்கள் எழுதினார்கள். இவையெல்லாம் இக்குழுவின் நினைவுச் சின்ன திட்டத்திற்கு ஆதாரவானவை. அரசை சம்மதிக்க வைக்கும் முயற்சிகள் மிகவும் பயனுள்ளவையான நிறுபிக்கப்பட்டன.

நம்முடைய போற்றுதலுக்குரிய லட்சியப் பணிக்கு நம்முடன் இணைந்து சில முக்கியமான தினசரிகளும் பத்திரிக்கைகளும் கோரிக்கை விடுத்து உள்ளன. அவற்றில் சில தலையார்களும் எழுதி உள்ளன. அவற்றின் மூலம் மதறாஸ் மாநில அரசுக்கு இக்குழ தன் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முன்செல்ல அனுமதிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டுள்ளன. பத்திரிக்கைச் செய்தியில் இருந்து நம்முடைய உன்னதமான லட்சியங்களை சில சமுதாயத் தாக்கம் உள்ள பிரமுகர்கள் அறிந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் தாமே முன்வந்து கடிதங்கள் எழுதியும் அமைச்சர்களைப் போய்ச் சந்தித்தும் நம் குழுவின் நினைவுச் சின்ன திட்டத்தை ஆதாரிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார்கள். இது நமக்குத் தெரிய வந்துள்ளது.

அண்மையில் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்களே மதறாஸ் அரசின் முதலமைச்சராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார். அவ் அரசு விவேகானந்தர் பாறை நினைவுச் சின்ன பிரச்சினையை மறு ஆய்வு செய்து வருகிறது. ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அக்டோபர் 2-ம் தேதி முதலமைச்சர் என்ற புதிய பதவியை ஏற்க உள்ளார். அதற்குப் பின் விரைவிலேயே நம் குழுவுக்கு ஒப்புதல் செய்தி கிடைத்து விடும் என்று நம்புகிறோம். ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் தனிப்பட்ட முறையில் நம் லட்சியத்திற்கு அனுசலமான எண்ணம் உடையவர் என்பதை

நாம் எல்லோரும் அறிவோம். ஆகவே அவர் இம்மாநிலத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்க இருப்பது நமக்கெல்லாம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இக்குழுவின் ஒவ்வொரு பிரிவும் அந்த நாளில் மகிழ்ச்சி அடைவதற்கு இயல்பான காரணம் உண்டு. நாம் எல்லோரும் விவேகானந்தப் பாறை நினைவுச் சின்ன குழுவின் சார்பில் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை, மதறாஸ் - 9 என்ற முகவரிக்கு பாராட்டுத் தந்திகளை அனுப்ப வேண்டும்.

நான் அண்மையில் ஸ்ரீ ஹ்ரமாயூன் கபீரேச் சந்தித்தேன். அச்சந்திப்பு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருந்தது. ஸ்ரீ பக்தவத்சலத்தை அடுத்து சில நாட்களில் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைக்கலாம். அவர் தலைநகரத்திற்கு வருவார் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

நான் இன்னும் சில நாட்களுக்கு தலைநகரத்தில் தங்க வேண்டும் இருக்கும்.

உங்கள் உண்மையுள்ள,

ஏந்நாத் ராணுடே

கேந்திரச் செய்திகள்

தூத்துக்குடி மாவட்டம் கூட்டாம்புளி நாராயணசாமி கோவிலில் கீதை விழாவை தீருமதி மரகதமும் செல்வி சாரதாவும் அழகுற நடத்தினார். கலந்து கொண்டவர்கள் 100 பேர். தூத்துக்குடி மாவட்டம் இலந்தப்பட்டியில் கே. சௌலியும், எம். மஹாலக்ஷ்மியும் கீதை விழாவை அம்மன்கோவிலில் அழகுற நடத்தினார். 30 பெரியவர்களும், 20 சமய வகுப்பு குழந்தைகளும் பங்கேற்றனர். பாலர் பள்ளி குழந்தைகளின் பஜனையும் உண்டு. கீதை பாடிய வாய்களுக்கு சர்க்கரைப் பொங்கல் போட்டுப் பாராட்டினார்கள்.

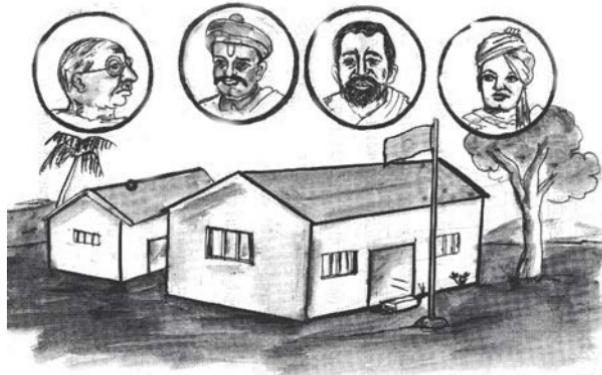
சந்தோதிரி நிலைவுத்திடை

பெராசிரியை திருமதி. ஆர். நாகம் சுபிரஸ்மணியர்

வெண்கல்வி – குறியீக இந்தியீ வெண்களுக்கும்
வயாருந்தும் கல்வி

நன்றாகக் கற்றறிந்த பெண்ணின் இயல்புகள் பற்றி நிவேதிதை ஆங்காங்கே தன் பல்வேறு கட்டுரைகளில் வெளியிட்டுள்ள கருத்துக்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இனிமை, அமைதி, வீட்டிலும், வெளியிலும், பரந்த சமுதாயத்திலும்

அறநூற்றி பிறழாது
பணி யாற்றும்
ஆற்றல்,
தன்னலமின்மை,
தீயாகம்,
சுயக்கட்டுப்பாடு
முதலிய வழி, வழி
வந்த இந்தியப்
வெண்மைப்
பண்புகள்
கல்வியறி வு
என்னும் ஒளியும்,

தேசியப் பள்ளி

சுக்தியும் ஏற்றப்பட்ட பின் மேலும் ஆற்றலோடு, மேலும் பேரளவு சமூகப் பரப்பில் வெளிப்பட்டு ஓளிரவேண்டும்.

கற்றறிந்த பெண்ணின் குடும்ப நிர்வாகத்திற்மை, கல்வியறிவால் குறைபாது, மாறாக, குடும்பநிர்வாகத்தில் அவளைது கல்வியறிவுதந்த ஆற்றல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு குடும்ப நிர்வாகம் மேலும் சீரடையும். கல்வியறிவற்ற பெண்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சாத்தியமற்றிருந்த பல பொறுப்புக்களையும், கடமைகளையும், கல்வியறிவு பெற்றுபின் துணிவோடும், தீற்மையோடும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்.

வெறும் எழுத்தறிவு வெற்று, அந்த எழுத்தறிவை, கிளர்ச்சியுட்டும் கடைப்புத்தகங்களை வாசிக்கப் பயன்படுத்துவதிலும், மேலைநாட்டு நாகரிக

மோகத்தால் அந்நாட்டு நாகரிகத்திற்கேற்பத் தன் நடையுடை பாவனைகளை மாற்றிக் கொள்ளும் முயற்சியில் தன் வாழ்நாளை வீணாடிப்பதிலும் ஈடுபட்ட பெண்டிர் கற்றறிந்த பெண்டிர் ஆகார்.

கற்றறியர்ந்த பெண்களிடம் அன்பும், பரிவும் விழிப்புணர்ச்சி கொள்ளும். தன் நாட்டின் வரலாறு பற்றிய அறிவு செறிந்திருக்கும். தான் மேற்கொண்ட தல, தீர்த்த யாத்திரைகள் மூலம், அவர்கள் ஏற்கனவே கல்விக்கூடாங்களில் வகுப்பறையில் பெற்ற தாய்நாட்டு வரலாற்று அறிவும், பூகோள் அறிவும் மேலும் செழுமை பெற்றிருக்கும். ஆகவே கல்வியறிவு பெற்ற ஒரு குடும்பத் தலைவி தனது குடும்பக் கடமைகளுக்கும், தேசத்தின் தேவைகளுக்கும் இடையே உள்ள பிணைப்புத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வார். இப்புரிதலும், கல்வியினால் பெற்ற மதிநுட்பமும், செயல் தீற்றும், குடும்பம் தேசத்தின் ஒரு அங்கம் என்ற உணர்வோடு ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன்னால் இயன்ற அளவு தனது பணிக்களத்தை விரிவுபடுத்திக் கொள்ள உதவும். தன்னலமின்றி, புகழுக்கும், பாராட்டுக்களுக்கும், ஆசையின்றி, தம்பட்டச் செயற்பாடுகளின்றி, தனது குடும்பத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒரு விரிந்த களத்தில், தேசிய இலட்சியங்களோடு ஆன்மப் பிணைப்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டு அறிவோடும், ஆற்றலோடும் செயல்பட ஒரு கற்றறிந்த பெண்மணியால் இயல்வதைப் போல கல்வியறிவற்ற பெண்ணால் இயலுமா? என்பது சந்தேகமே. பிணைக்கும் வரையறைகளுக்கு அப்பால், உழைப்பு, துன்பங்களின் சகிப்பு, அன்பு என்னும் பண்புகளோடு இலட்சிய உணர்வுகளோடு உன்னத்த தளங்களில் இலட்சியங்களுக்காகப் பணியாற்றும் வாய்ப்பும், பேறும் பெற்ற பெண்களே உண்மையில் விடுதலை பெற்ற மகளிர் இத்தகைய பெண் விடுதலை எய்துவதே பெண்கல்வியின் அடிப்படையும், இலட்சியமும் ஆகும் என்று எண்ணினார் நிவேதிதை.

‘பெண்களின் உரிமைகள்’ என்னும் பொருள் பற்றி நிவேதிதை பல கட்டுரைகள் வாயிலாக வெளியிட்டுள்ள சிந்தனைகள் பெண்களுக்கு மிகுந்த பயனுடையவை. அழகாகத் தோற்றமளிக்க விரும்புவதற்கும், அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்வதற்கும் பெண்களுக்கு முழு உரிமை வேண்டும். ஆனால் ‘அழகு’ எது என்ற தெளிவும் அவர்களுக்கு வேண்டும். இத்தெளிவை அளப்பதும், பெண்கல்வியின் பணியே. உடல் ஆரோக்கியத்தையும், தூய்மையையும் புறக்கணித்து ஒப்பினப் பொருட்கள் மூலமாகவும், அலங்காரத்திற்கும், கவர்ச்சிக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வடிவமைக்கப்பட்ட ஆடைகளின் மூலமாகவும் தம் அழகைப் பெண்கள் மேம்படுத்துவதை நிவேதிதை ஆதரிக்கவில்லை. பெண்டிர் தமது இயற்கை அழகை ஆரோக்கியத்தைக் கருத்தில் கொண்டு பேணுவதையே வலியுறுத்தியுள்ளார். உதட்டுச் சாயம், சுந்தல்சாயம் முதலியன யயன்படுத்துவதாலும், உடலின் ஒரு பகுதியில் மிகக் குறைவான அளவிலும் வேறொரு பகுதியில் பல பவுண்டுகள் எடையுள்ள நிலையிலும் வடிவமைக்கப்பட்ட ஆடைகளை அணிவதாலும், கால்களைப் பொருந்தாத அளவுடைய, சிறிய காலனிகளுக்குள்ளும், கைகளை அதுபோல்

கையுறைகளுக்குள்ளும் தீணித்துக் கொள்வதால் ஏற்படும் ஆரோக்கியக் கேடுகளை விளக்கியுள்ளார் நிவேதிதை.

இத்தகைய நாகரிக மோகத்திற்கு அடிமைப்படாது பெண்களை விடுவிக்க நிவேதிதை சிறப்பான ஆரோக்கியக் கல்வி பெண்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும் என்கிறார். இறுக்கமான உடைகள் ஈரவுக்கு ஊறு செய்யும், ஈரவுக்கு ஏற்படும் பாதிப்பு பெண்களின் நிறத்தைக் கெடுக்கும், குதிகால் உயர் காலணிகள் கண் பார்வையையும், முதுகெலும்பின் அமைப்பையும் பாதித்து நேராக நிற்பதற்கும், அமர்வதற்கும் இயலாத நிலையை ஏற்படுத்தும் என்ற தகவல்கள் எத்தனை பெண்மணிகளுக்குத் தெரியும்? என்று வினா எழுப்பும் நிவேதிதை, இந்த அறியாமைக்குத் தீர்வு காண பெண்கள்வித் திட்டங்களில் ஆரோக்கியக் கல்வி முக்கிய இடம் பெறவேண்டும் என்கிறார். ஒவ்வொரு ஊரிலும் பெண்களுக்குப் பெண்களால் ஆரோக்கியக் கல்வி புகுட்டப்பட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்கிறார். ஆரோக்கியத்தையும், தூய்மையையும் வலியுறுத்தும் கல்வி பெண்களுக்கு மிக, மிக அவசியம். ஏனெனில் பெண்களே மனித சமுதாயத்தின் போதகர்கள், உயர்ந்த பண்புகளையும், பழக்கங்களையும் மனித இனத்திற்கு தலைமுறை, தலைமுறையாகக் கடத்துவார்கள். ஆகவே ‘அழகு, நளினம், உடலுருவ ஒழுங்கு, ஞோக்கி’ முதலியன பற்றி அவர்களது எண்ணாங்கள் உயர்ந்த, இலட்சியத் தன்மை கொண்டதாய் இருத்தல் அவசியம் என்பது நிவேதிதையின் ‘அழகைப் பேணும் உரிமை’ என்னும் கட்டுரையில் காணக் கிடைக்கும் கருத்துக்கள், மேலை நாட்டில் பிறந்து, வளர்ந்து, கல்வி கற்றுப் பின் விவேகானந்தரின் ஞானக் குழந்தையாகவும், சிஷ்டயையாகவும், இந்தியப் பெண்ணாகவும், ஆன்மீக வளர்ச்சி பெற்ற நிவேதிதையின் இந்தப் பெண்களின் உண்மை அழகு பற்றிய கருத்துக்களை அறிய நேரிடும் பொழுது உடனடியாகக் கீழ்க்கண்ட நாலடியார் பாடல் நினைவில் எழும்

“குஞ்சி அழகும், கொடுந்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல, நிறைசான்ற மாந்தர்க்கு
நெஞ்சத்து நல்லம்யாம் என்னும் நடுவ நிலைமையான்
கல்வி அழகே அழகு”

வினியார்யம் உருவு

ஒரு பெண் ஒரே நேரத்தில் இல்லத்தை ஆளும் இல்லாள் அல்லது இல்லத்தரசியாகவும், பணியாளாகவும் வாழ்கிறாள். இவ்வாறு இவ்விரு பணிகளையும் முரண்படாது, இசைவுடன் ஏற்று குடும்பத்தை நிர்வகிக்கும் ஆற்றலின் வேராக அமைவது ஒரு பெண்ணிடம் இயல்பாக அமைந்த தன்னிலம் மறந்த கடமை உணர்வும், அர்ப்பண ஆய்வுவும், தான் பிறர் அன்புக்கு ஏங்காமல் பிறருக்குத் தாராளமாகக் கணிவை அள்ளி வழங்கும் ஆற்றலும் தான். வீட்டில் அழகையும், தூய்மையையும் காப்பாற்றுதல், பணியாட்களை

புத்திசாலித்தனமாக மேலாண்மை செய்தல், விருந்தோம்பல், விருந்தினருக்குத் தானே விருந்துணவு தயாரித்துப் பரிமாறல், தையல் வேலையில் ஈடுபடுதல் என பல்தீர்ப்பட்ட பணிகளை மேற்கொள்ளும் இல்லத்துரசிக்கு முறையான பயிற்சியும், விஷய ஞானமும் பெறும் வாய்ப்புக்கள் கீட்டுமாயின் அவளது குடும்ப மேலாண்மைத் தீற்றும், மேலும் வலுவதையும். ஆகவே குடும்ப நிர்வாகப் பொறுப்புடைய மகளிர்க்குத் தேவைப்படும் பயிற்சிகளைக் குறிப்பிட்டு, இப்பயிற்சிகள் மூலம் தீற்மப்படப் பணியாற்றும் ஆற்றலைப் பெறுவதையே நிவேதித்தை ‘பெண்களின் தொண்டு அல்லது பணியாற்றும் உரிமை’ எனக் குறிப்பிடுகிறார் நிவேதித்தை.

வீடுகளின் எல்லைக்குள்ளேயே நிகழுச் சாத்தியமுள்ள விபத்துக்களான, வெட்டுக் காயங்கள் ஏற்படல், நெருப்புக் காயங்கள் ஏற்படல், தடுக்கியும், வழுக்கியும் விழுதல் போன்ற நிகழ்ச்சிகளின் போது சிகிச்சை அளிப்பதற்கான அறிவு, விஷயப்புச்சிகள் அல்லது விஷத்தன்மையுள்ள பதார்த்தங்கள் அல்லது பொருட்களை உட்கொள்ள நேர்தலால் ஏற்படும் ஆபத்துக்களின் பொழுது தகுந்த சிகிச்சை அளிப்பதற்கான அறிவு, கழந்தைகளின் படபடப்பான நடத்தைகள், தலைவலி, எளிதில் எரிச்சல் அடைதல் போன்ற நடத்தை தொடர்பான விகாரங்களைப் போக்கும் எளிய வழிமுறைகளை அறிந்திருத்தல், உடற்கூறியல் அறிவு, தண்ணீரைத் தூய்மைப்படுத்துதல், தண்ணீரின் தூய்மையைக் காப்பதற்கான வழிமுறைகளை அறிந்திருத்தல், திரைச்சீலைகள், துணிமணிகள் முதலியவற்றைச் சுத்தமாகப் பேணல் முதலிய எத்தனை, எத்தனையோ விஷயங்கள் பற்றிய அறிவைப் பெண்கள் முறையாகப் பெற்றிருந்தால் அவர்களது இயல்பான, பாரம்பரிய நற்பண்புகளும், செயல்தீர்னும் இன்னும் சிறப்பாகப் பணிபுரிய உதவும்.

நீரிய செய்யும் (வீடுகளை) உரிமை

ஒரு பெண்ணின் செயற்பாடுகள், உழைப்பு, அன்பின் வெளிப்பாடு, தீயாகத்தின் வெளிப்பாடு முதலிய அனைத்துக்கும் அடிப்படைத்தளமாக அமைவது அவளது வீடு. ஒரு வீட்டைத் தேழித் தெரிவு செய்யும் பொழுது ஒரு பெண் வீட்டின உறுதி, வீட்டின வடிவமைப்பு, ஆரோக்கியத்தீரு உகந்த தன்மை, காற்றோட்டமும், வெளிச்சமும் குறைவுபடாத் தன்மை என இன்னும் பல கண்ணோட்டங்களில் வீட்டைத் தேர்ந்தெடுக்கும் அறிவு பெண்களுக்குத் தேவை.

வீட்டின் தரைத்தளத்தின் மூலப் பொருளுக்கும், நோய்களுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பை ஒருபெண் அறிந்திருத்தல் மிக இன்றியமையாதது. களிமண் தரைகளில் வாழ்வோருக்குக் காசநோய், வாதம் முதலிய நோய்கள் வரும் வாய்ப்பு அதிகம் என்றும் கருங்கல் அல்லது மணல் அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டு போடப்பட்டுள்ள வீட்டுத் தரைகளில் நோய்வாய்ப்புக்கள் குறைவு என்பதும் நிவேதிதையின் கணிப்பு.

சுவர்கள், சுவர் பூச்சக்கள், காரைகள் முதலியன நுண்ணிய பூச்சிகளுக்கும், கிருமிகளுக்கும் உகந்த உறைவிடம். வீடு தேடும் பொழுது நூண்நோக்கு அடிகளையும், இரசாயனக் கூடக்கருவிகளையும் கூடவே ஒரு பெண் எடுத்துச் செல்லவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் வருடாந்திர வெள்ளையாட்பு, வண்ணப்பூச்சி, கிருமி நாசினிகளின் பயன்பாடு அதேநேரம் கிருமிநாசினிகளின் நல்ல, தீய விளைவுகள் குறித்த விஷய ஞானம் முதலியன பெண்கள்வியின் ஒரு பகுதியாக வேண்டும் என்பது நிவேதிதையின் வலியுறுத்தல்.

முன்னேறுவதற்கான உரிமை

முன்னேறுவதற்கான உரிமை, ‘முன்னேற்றம்’ என்ற சொல்லுக்கு அளிக்கப்படும் பொருளைப் பொருத்தது. பெரும்பாலான பெண்களிடம் இரு முக்கிய இயல்புகள் குடிகொண்டிருப்பதைக் காணலாம். ஒன்று சுயமரியாதை, மற்றொன்று தன்னை மற்றதல். இவ்விரு பண்புகளுள் பெண்கள், உடை மற்றும் பிற உடல் சார்ந்த விஷயங்களில், அடிக்கடி மாறும் நாகரிகங்களின் கவர்ச்சிக்கு அடிமையாகி அற்ப சந்தோஷங்களை நாடும் பொழுது முதல் பண்பாகிய சுயமரியாதைக்கு இழுக்கு ஏற்படுகிறது. உண்மையான முன்னேற்றத்திற்கு அறிவும், புரிதிறனும் இன்றியமையாதவை. ஆகவே தனது அறிவைப் பெருக்கவும், புரிதிறனை அதிகரித்துக் கொள்ளவும் பெண்களுக்கு உரிமை இருக்கும் கூழலே பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்குச் சாதகமானது.

பெண் கல்வித் துறைக்கு நிவேதிதை ஆழ்றிய அரிய பணிகளுள் ஒன்று ஸ்ரீராமகிருஷ்ணா பெண்கள் பள்ளி. இப்பள்ளியை அவர் தொடங்குவதற்கு மூலகாரணம், இந்தியக் கலாச்சாரம், இந்தியத் தேவைகள், இந்தியாவின் புனர் நிர்மாணம் முதலிவர்நிற்கு ஏற்ற கல்வியை நிறைய பெண்கள் பெறவேண்டும் என்ற ஆசையே. இந்த ஆசையை நிறைவேற்ற கல்கத்தாவிற்கு அருகில் கங்கைக் கரையில் ஒரு வீடும், சிறிதளவு நீலமும் வாங்க விரும்பினார். முதலில் இருபது விதவைப் பெண்களும், இருபது அநாதைக் குழந்தைகளுமே இப்பள்ளியில் சேர்க்கப்பட இருந்தனர். இப்பள்ளி அன்னை ஸ்ரீசாரதா தேவியின் வழிகாட்டின் கீழ் செயற்பட்டது. இப்பள்ளியோடு ஒரு தொழிற்கல்விக் கூடமும் செயற்பட்டது.

எல்லா மாணவர்களுக்கும் வழங்கப்படும் ஆங்கில மற்றும் தாய்மாழி அறிவு, அடிப்படைக் கணித அறிவு, அறிவியல் அறிவு, கைத்தொழில்கள் முதலிய பொதுக்கல்வியோடு விதவைகளுக்கான சிறப்புப் பயிற்சிகள் சில நிவேதிதையின் திட்டத்தில் இருந்தன. ஜாம், ஊறுகாப் போன்ற உணவுப் புதார்த்தங்களை வணிக நோக்கில் இந்தியாவிலும், இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளில் விற்பனை செய்யப்படும் தன்மையுடையதாகவும், பேரளவிலும் உற்பத்தி செய்யும் தொழில் முயற்சிக்கு ஏற்ற பயிற்சி விதவை மாணவிகளுக்கு வழங்குவது நிவேதிதையின் நோக்கம்.

இருமுறை மேலெநாட்டில் இந்தியாவில் நீங்கள் நிறுவும் ஶ்ரீராமகிருஷ்ணா பெண்கள் பள்ளியின் நோக்கம் என்ன என்ற கேள்விக்கு அவர் பழையப் பிடிப்புடைய இந்துப் பெண்களுக்கு வெறும் போதனைகள் மட்டும் அல்லது கல்வியை அளித்தல் என் நோக்கம். இக்கல்வி இந்தியாவின் தேவைகளுக்க் கேற்பத் திட்டமிடப்படும். ஒவ்வொரு பெண்ணும் தனது சமூக அந்தஸ்தை இழக்காமல், தனக்குத் தேவையான வருமானத்தை ஈடிக் கொள்ளும் ஆற்றலை அளிப்பதும் என் கல்வித் திட்டத்தின் நோக்கம் எனப் புதில் அளித்தார். (தொடரும்)

கேந்திரச் செய்திகள்

கீதைக் திருநாள்

பாலசேவிகாக்கள் ற்றி. கஸ்தாரிபாடும், எம். விமலாவும் குமரி மாவட்டம் குறுந்தொட்டிவிளை சமய வகுப்பில் கீதை ஓதும் விழாவை கீருஷ்ணர் கோவிலில் நடத்தினார்கள். ஊர்த்தலைவர் தீரு. கே. வேலாயுதம் வருகை தந்திருந்தார். புத்தளத்தில் பாக்கிய சரோஜா நடத்திய கீதை ஓதும் விழாவில் 18 அத்தியாயங்களும் ஒதப்பட்டது சிறப்பு ஆகும். 50 தாய்மார்களும், 80 மாணவர்களும் வந்திருந்தனர். தெங்கம்புதூரில் ஆர். ரெஜினாளும், எஸ். பொன்மதியும் பகவத்கீதை ஓதும் நிகழ்ச்சியை நடத்தினார்கள். 29 பெற்றோர்களும், 32 சமய வகுப்பு குழந்தைகளும் கீதை ஓதினர். சக்தி தருமபுரம் முருகன் கோவிலில் நடந்த பகவத்கீதை ஓதும் விழாவில் 45 பேர் கீதை ஓத, 80 பேர் பார்வையாளர்களாக வந்திருந்தார்கள். காலை 9 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. கலிங்கராஜபுரத்தில் கோவில் கமிட்டி தலைவர் தீரு. ஜயப்பன் தலைமையில் 200 பேர் கலந்து கொண்ட கீதை விழா சிறப்புற நடைபெற்றது. அன்னதானமும் உண்டு.

நெல்லை மாவட்டம் அம்பையை அடுத்த புதுக்கிராமத்தில் சசிகலாவும், அரூட்செல்லவியும் விவேகானந்தர் விழாவில் கலை நிகழ்ச்சிகள், சொற்பொழிவுகள் இவற்றுடன் சிறப்புற நடத்தினர். புதுக்கிராமம் ராமசாமி கோவிலில் நடந்த கீதை விழாவில் 50 பேர் பங்கேற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆறுமுகம்பட்டியில் கே. முத்துக்கவிதா, தீருமதி என். சந்திரா, தீரு. மாரியப்பன் ஆகியோர் வழிகாட்ட 65 பேர் கீதை விழாவில் பங்கேற்றனர். நெல்லைமாவட்டம் நரயைப்புறம் கீதை விழாவில் 63 பேர் பங்கேற்றனர். பாலசேவிகா ஜயந்தியும், தலைமை ஆசிரியர் விஜய் சுந்தரும் விழாவை அழகுற நடத்தினர். நெல்லை மாவட்டம் மன்னார் கோவிலில் ஜி. குஞ்சம்மாளும், எம். லக்ஷ்மியும் கீதை விழாவை நடத்தி 60 பேர் பங்கேற்கச் செய்தனர். தீரு. பரமசிவம், தீரு. சங்கர நாராயணன் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டனர்.

அலையுற் துறவி

ஆர்.ச. தானு

பண்டிதர் மீதிருந்த பக்தியை
பலருக்கும் புலப்படுத்தினார்.
கூடியவர்கள் குதூகவித்தனர்!
ஆழியவர்கள் ஆர்ப்பாரித்தனர்!
நாழியவர்கள் நலம் பெற்றனர்.
1897 பிப்ரவரி 6 சென்னையில்
கன வெட்டம். வங்கக் கடலுக்கோர்
பங்கம் வந்ததால் சங்கம்
வளர்த்தோர் தங்கமெனத்
தீரன்டு தங்கத்தீனை வாழ்த்தீனர்.
நகர் முழுதும் விழாக் கோலம்!
வீதியங்கும் ஊர்கோலம்!
மனம் முழுதும் மகிழ்கோலம்!
இன்பது நாட்கள் இன்பமெனக்
கழிந்தன. அனுதினம் அந்தியில்
அகிலாண்டவரின் ஆன்மீக உரை!
கல் நெஞ்சங்கள் கரைந்தன.
கசட்டு உள்ளங்கள் திருந்தீன.
சென்னையைச் சேவிக்க வைத்தவர்
வங்கத்திற்கு வருகை தந்தார்.
தட்சிணேஸ்வரம் தஞ்சையைடந்து
ஆலம் பஜாரில் ஆன்மீகர்களுடன்
அரவணைத்திருந்தார்.
மேனாட்டுச் சீடர்கள்
கோபால்லால் சீலின் நந்தவனத்தில்
சீடர்களின் சீரிய வற்புறுத்தல்
சுவாமிஜியை டார்ஜிலிங்கிற்கு
அழைத்தது. ஆரோக்கியத்தை
மேம்படுத்தச் சென்றவர், ஆரம்பித்த
இயக்கத்தை எண்ணி அலைபாயும்
மனத்தால் அழைத்தியின்றி
அங்கிருந்தார்.

1897 - மே - 1 பாக் பஜார்
பலராம் போஸ் ரோடு பூமி
எங்கும் கேழமம் நிலவ
ராம சிருஷ்ண மிஷன்
துவக்கம். இறை அருளால்
துறவியர் சங்கம் அறப்பணிக்கு
அரப்பணித்துக் கொண்ட தீனம்.
அகல விரியும் ஆனம்
விடுதலையும் உன்னத உலக
நன்மையுமே இதன்
உள்ளார்ந்த உயர்ந்த
குறிக்கோள். துறவியரின் தூரப்
பார்வையில் துலங்கியதுதான்
“மக்கள் சேவையே மகேசன்
சேவை” என்ற முழுக்கம்.
பாற்படுத்திய பஞ்சத்தை
பாடுபடுத்தி நிவாரணப் பணிகள்
நிர்மாணிக்கப்பட்டன.
அமுத நெஞ்சங்கட்டு
அடைக்கலம் சிடைத்தது.
அகண்டானந்தரும்
அன்பர்களும் மூர்விதாபாத்
முகவரியில் முகாமிட்டனர்.
தாயை வணங்கி தாய்நாடு
தழைக்க தார்மீகப் பணியில்
தம்மை இணைத்தனர்.
மடமும் மிழனும்
பிரம்மானந்தரின்
மேற்பார்வையில் பொறுப்பாய்
கவனிப்பவர்களிடம்
பொறுப்புக்களைக்
கொடுத்தார்.

ரவீந்திரநாத் தாசவுரும் ஆல்பாட்

ஜன்ஸ்டைனும்

(குளோபல் வேதாந்தா புத்திரிக்கையில் சாந்தி விரதகோஷ்
தந்த சுருக்கத்தின் தமிழாக்கம்)

ஜன்ஸ்டைன்: நாம் நம் மனத்தின் மூலம் வேலை செய்கிறோம். தினப்படி வாழ்க்கையில் கூட, ஆனால் அவற்றுக்கு நாம் பொறுப்பு இல்லை. மனம் தனக்கு வெளியில் சுதந்திரமான சத்தியங்கள் இருப்பதை ஒத்துக் கொள்கிறது. உதாரணமாக இந்த வீட்டில் ஒருவரும் இல்லை என்றாலும் அந்த மேஜை அது இருக்கும் இடத்தில் தான் இருக்கிறது.

தாகவர்: ஆம். அது தன் மனத்துக்கு வெளியில் இருக்கிறது. பிரபஞ்ச மனத்துக்கு வெளியில்லை. நம்மிடம் நாம் பெற்று வைத்துள்ள ஒருவிதமான பிரஜ்ஞை உணர்வுக்குத் தெரிவது தான் இந்த மேஜை.

ஜன்ஸ்டைன்: இந்த வீட்டில் ஒருவருமே இல்லாவிட்டாலும் கூட இந்த மேஜை இருக்கவே இருக்கும். ஆனால் உங்கள் பார்வையில் இக்கூற்று ஏற்கெனவே தவறானது, நியாயமற்றது. ஏனென்றால் அதன் பொருள் என்னவென்று மேஜை என்றால் என்னவென்று) விளக்க நம்மால் முடியாது. இந்த மேஜை நமக்கு வெளியே சுதந்திரமாக இருக்கிறது என்பதை விளக்க முடியாது. மானுடத்துக்கு வெளியில்(சுதந்திர வடிவில்) சத்தியம் இருக்கிறது என்ற விஷயத்தில் நம் இயல்பான நிலைப்பாடு, பார்வைக் கோணத்தை விளக்கவும் முடியாது. நிரூபிக்கவும் முடியாது. ஆனால் அது ஒரு நம்பிக்கை. இந்த நம்பிக்கை யாருக்கும் இல்லாமல் போகாது. ஆழிகால மனிதனுக்குக் கூட இல்லாமல் போகாது. சத்தியத்திற்கு ஒரு அதிமானுட புறவயதிருப்பு இருப்பதாகக் கூறுகின்றோம். நம் இருப்பிற்கு அப்பாற்பட்ட சத்தியம், நம் அனுபவத்திற்கும் நம் மனத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட சத்தியம் நமக்குத் தவிர்க்க முடியாதது. (அது இல்லாமல் நடக்காது) ஆனால் அதன் அர்த்தம் என்ன என்று நம்மால் கூறமுடியாது.

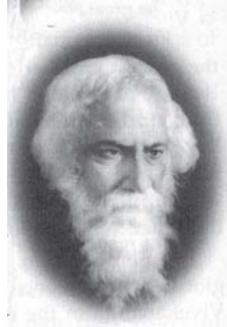
தாகவர்: எந்த நிலையிலும் மானுட இனத்திற்கு முற்றிலும் தொடர்பற்ற ஒரு ஏதாவது சத்தியம் இருக்குமானால் நம்மைப் பொறுத்தவரை அது முற்றிலும் இல்லாததொன்றே. அதற்கு இருப்பே கீடையாது.

ஜன்ஸ்டைன்: அப்படியானால் நான் உங்களை விட அதீக சமய உணர்வுடையவன்.

தாகவர்: அதிமானுடன், பிரபஞ்சமளாவிய ஆத்மசக்தி இவற்றை என் சொந்த தனி ஆத்மாவில் ஒருங்கிணைத்து, சமாதானப்படுத்துவதில் தான் என் சமய உணர்வு இருக்கின்றது.

(தாகவரும் ஜன்ஸ்டைனும் 1930-ம் ஆண்டு, பெர்லின் புறநகர் ஓன்றில் டாக்டர் மெண்டல் என்ற பொது நண்பரின் இல்லத்திலும் சந்தித்துக் கொண்டார்கள்)

தாகவர்: புதிய கணிதக் கண்டுபிடிப்புக்களைப் பற்றி இன்று நான் டாக்டர் மெண்டலுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அது கறுவதென்ன? மிகச்சின்னஞ்சிறு அணுக்களின் உலகில் முன் திட்டமிடப்படாத எதேச்சையாக நிகழும் நிகழ்வுக்கு வேலை செய்ய இடம் இருக்கிறது. இருப்பு (சுத்தியம்) என்ற நாடகமும் முற்றிலுமாக முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கப்பட்ட இயல்பு கொண்டதல்ல.

ஜன்ஸ்டைன்: விஞ்ஞானத்தை இந்தப் பார்வைக்குத் திருப்பும் உண்மைகள் காரண-காரியவாதத்தை வேண்டாம் என்று தள்ளி விட்டுவிடவில்லை. (அடுத்து) உயர்ந்த தளவுகளில் ஒழுங்கு வரிசை என்பது எப்படி இருக்கிறது என்று புரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்கிறோம்.

பெரிய மூலகங்கள் ஒன்றிணைந்து இருப்பை வழிநடத்துகின்ற இடத்தில் ஒழுங்கு வரிசை இருக்கிறது. ஆனால் மிக நுணுக்கமான மூலகங்களில் இந்த ஒழுங்கு வரிசை தெரியும்படி இல்லை.

தாகவர்: இந்த இருமை (குவைதம்) இருப்பின் ஆழுங்களில் (போதிந்து) கிடக்கிறது. சுதந்திரமான சுயந்துகுலுக்கும் அதன்மீது வேலை செய்து அதனைக் குறிப்பிட்ட திசையில் செலுத்தும் இச்சா சக்திக்கும் இடையில் உள்ள முரண்பாடு, கடைசியில் ஒரு ஒழுங்கை வளர்த்தெடுக்கிறது!

ஜன்ஸ்டைன்: நவீன் இயற்பியல் இவை இரண்டும் (இயல்புக்கமும் - நெறிப்படுத்தும் இச்சாசக்தியும்) முரண்படுவதாகச் சொல்லாது. தூரத்தில் இருந்து பார்த்தால் மேகங்கள் ஒன்று இணைந்திருப்பது போல் தோன்றும். அருகில் இருந்து நீங்கள் பார்த்தால் அவை ஒழுங்கற்ற நீர்த்துளிகளாகக் காட்டிக் கொள்ளும்.

தாகவர்: எதேச்சையான வாய்ப்புக்கும், உறுதீயான முன்கூட்டிய தீர்மானத்துக்கும் ஏற்படும் ஒற்றுமை உள்ளிசைவு எப்போதும் இருக்கிறது. அதுதான் எப்போதைக்கும் புதுமையானதாகவும், உயிர்த்துடிப்புள்ளதாகவும் இதை ஆக்குகிறது.

அமேரி ரஸ்வதி கிருஷ்ண் அவர்கள் நினைவாக

ஜன்ஸ்டைன்: நாம் எதைச் செய்தாலும், எதற்காக வாழ்ந்தாலும் அதற்குக் காரணம் - விளைவு இருக்கும் என்று நம்புகின்றேன். அதுவரை சென்று நாம் காணமுடியாமல் இருப்பதும் நல்லதற்குத்தான்.

முடிவரை: விஞ்ஞானத்தில் நாம் ஒரு உருவகத்தில் இருந்து இன்னொரு உருவத்துக்குப் போகிறோம். ஒரு மாடலில் இருந்து இன்னொரு மாடலுக்குப் போகிறோம். ஆனால் மிகச் சிறந்த ஒன்று கூட இருத்தவியலின்படி உண்மையான அமைப்பு நெறியன்று. இறுதிச் சத்தியம் பிரம்மன் என்றழைக்கப்படுகின்றது. அது அனைவருக்கும் அதீமானது (ஏராளசென்டென்டல்) அது வேறு குணமுடையது. தலைகள் அற்ற, விகற்பமற்ற பரப்பிரம்மமே இப்பிரபஞ்சம். இருப்பதெல்லாம் அதுவே. (சம்ஸ்க்ருதத்தில் தத்-ஸத்) அது, ஆகாசம் (வெளி) காலம் காரணம் ஆகிய எல்லைகள் அற்றது. தர்க்கத்தின்மூலம் அதனை அறியமுடியாது. கருத்துக்கு அடங்காதது அது. பரப்பிரம்மம் சக்ஷிதானந்தம் எனப்படுகிறது. இருப்பு - ஞானம் - ஆனந்தம் என்று தாகர் அதனைத் தன் அறிக்கைகளில் குறிப்பாகச் சொல்லுகின்றார்.

பிரம்மனும் ஆத்மாவாகிய தானும் ஒன்றே என்பதை தத் தவம் அளி என்ற புகழ்பெற்ற வேத வாக்கியம் கூறுகின்றது. அதுவே நீயாக இருக்கிறாய். சகுணப் பிரம்மன் என்ற, நிபந்தனைகட்டுப்பட்ட பிரம்மம் ஈவரன் (இறைவன்) எனப்படுகின்றார்.

வேதாந்தத் தத்தவம் பல இடங்களில் படைப்பினைக் குறிக்க மாயை எனும் சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறது. மாயை என்பது அடிப்படையில், சாரத்தில், சகுணபிரம்மத்தில் இருந்து வேறுபட்டதல்ல. அதுவே உபாதான காரணம் (பருப்பொருளிலான காரணம்) பிரம்மமாகிய தூய ஞானம். இப்பிரபஞ்சப் படைப்பின் நிமித்த காரணம் (அறிவுக் காரணம்)

அவற்றுக்குள் பிரம்மன் நுழைந்து அவற்றுக்கு உயிரூட்டுகின்றார். இவ்விதத்தில் அதீமான (அனைத்தையும் கடந்து) பிரம்மன், இருத்தவியலின்படி (ஒண்டாலாஜிகல்) வேறு குணம் உடையதாகும். பிரம்மம் இப்பிரபஞ்சப் படைப்பில் உள்ளுறைகளின்றது. பல்வேறு அறிவிப்புக்களில் தாகர் இக்கருத்துக்களை மேலமுந்தவாரியாகக் கூறி வந்திருக்கின்றார்.

பிரிகோகினை மேற்கோள் காட்டி முடிப்போம். “நோக்கும் யாருடைய இருப்புக்கும் அப்பால் சுதந்திரமாக விஞ்ஞானம் இருக்க வேண்டும் என்று ஜன்ஸ்டைன் வற்புறுத்திக் கூறினார். அதற்கு எதிரிடையாக தாகர் பரிபூரண சுத்தியம் இருக்கவே இருந்தாலும் அது மனித மனத்துக்கு எட்டாது என்பதைக் கூறிவந்தார். விஞாதமான செய்தி என்னவென்றால் விஞ்ஞானத்தின் இன்றைய பரிணாம வளர்ச்சிப் போக்கு அந்த மகாகவி கூறிய (சுடிக் காட்டிய) தீசையில்தான் போய்க் கொண்டிருக்கின்றது.”

(நன்றி - குளோபல் வேதாந்தர்)

விவேகானந்த கேந்திரம் கிராம முன்னேற்றத் திட்டம் நடத்திய கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கான கட்டுரைப் போட்டியில்

முதல் பரிசு பெற்ற கட்டுரை 2010 – 2011

முதல்பரிசு: பேராசிரியர் **சி.கே. இரவிசங்கர்,** துறைத்தலைவர், துக்கிலியல்
மற்றும் ஆடை வடிவமைப்புத்துறை, விவேகானந்தா மகளிர் கல்லூரி,
தீருச்செங்கோடு - 637 205

தலைப்பு: அறத்தையும், தெய்வ பக்தியையும், வளர்ப்பதில் தமிழ் முனிவர்களின் பங்கு

முன்னுரை: அகத்தியர் தொட்டு எண்ணற்ற தமிழ் முனிவர்கள் நல்லறங்களையும், தெய்வ பக்தியையும் யுகம் யுகமாக வளர்த்து வந்துள்ளனர். சித்தர்களும், நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் தமிழ் முனிவர்கள் என்ற அந்தஸ்திற்கு நிகரானவர்கள் என்ற ஈசனின் அருள் வாக்கிற்கு ஏற்ப தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் அறத்தையும் தெய்வ பக்தியை வளர்ப்பதில் தமிழ் முனிவர்களாகிய சித்தர்கள், நாயன்மார்கள் மற்றும் ஆழ்வார்களின் சீரிய சிறப்பான பங்கினை ஆராய்வோம்...!

தமிழர்களின் இறை அனுபவத் தாக்கம்: இயற்கையின் அழகு ஆற்றல் ஆகியவற்றின் உடனடியாக நேரடியாக உணர்ந்தவர் தமிழர். அவர்கள் தன் ஆற்றல் கடந்த நிலையை வணங்கினர். ஞாயிறு, மாமழை, காற்று போன்றவற்றையல்லாம் போற்றினர். இவற்றை ஆற்றலாக மட்டும் காணாமல் தெய்வமாகவும் வணங்கினர். அவ்வாற்றலை ஆணாகவோ, பெண்ணாகவோ தொழுதனர். தாய்வழிச் சமூகமாக வாழ்ந்து வந்த தமிழர் கடவுளைப் பெண் தெய்வமாக உணர்ந்தனர். அதன்பின் பல்வேறு தெய்வங்களை உறவுகளாய் இணைத்து வணங்கினர். இவ்வாறு தமிழர் பல வழிகளில் பெற்ற இறையனுபவத்தைப் பற்றி கீழ்க் காண்போம்.

பழந்தமிழர் இறையனுபவம்: தமிழர்களின் இறையனுபவம் பலவகைப்பட்டது. வாழ்வியலாகத் தோன்றி பக்தியாக சிறந்து வளர்ந்து இறையியலாய்க் களிந்தது. தமிழர்கள் மலைகள், காடுகள், வயல்கள், கடற்கரையென நான்கு பகுதிகளில் வாழ்ந்தனர். இவை ஒவ்வொன்றின் இயல்புக்கு ஏற்ப தெய்வங்கள் உண்டென உணர்ந்தனர். மலைகளை அழகும், காதலும் கொழிக்கும் இடமாகக் கண்டனர். ஆதலின் அழகின் முழுஉருவமாக முருகனைத் தெய்வமாகக் கண்டனர். காடுகள் மயக்கம் தருவன. ஆதலின் மாயோனைத் தெய்வமாகக் கொண்டனர். வயல்களுக்கு வேண்டுவது மழை, மழை தரும் தெய்வமாக இந்திரனைக் கொண்டனர். கடவில் வீசும் காற்று வருணனை தெய்வமாகக் கொள்ள வைத்தது. இவ்வாறு தமிழர் இயற்கைப் பண்புகளின் முழுநிறைவைத் தெய்வமாகக் கண்டனர்.

“மாயோன் மேய காடுக்கை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெரும்மணல் உலகமும்” என்று தொல்காப்பியம்
இதனை உணர்த்துகின்றது.

முருகன்: மாயோன், சேயோன், வேந்தன், வருணன் என்ற நால்வருள் முந்தைய தெய்வமாக அமைபவன் முருகன். கொற்றவையின் மைந்தன் என்பதனால் சேயோன் என வழங்கினர். சங்கப்பாடல்கள் முருகனுக்குச் சிறப்பிடம் உண்டு. காதல் வயப்பட்ட பெண்பிரிவு ஆற்றாமையால் மௌலிக்கிராள். அவன் நலம் பெற வேண்டுமென்று வழிபாடு நடத்துகிறாள் தாய். இதுவே பழைய முருக வழிபாடு. இதனை வெறியாட்டு அயர்தல் என்பர். வெறி யாட்டு என்பது பெரும்பான்மை முருகப் பூசனை செய்யும் வேலன் என்பவனும் சிறுபான்மை தேவாட்டி என்னும் குறமகளும் தெய்வமேறி ஆடும் கூத்தாகும். வேலன் ஆடும் கூத்தை வேலன் ஆடல் என்று கோதண்டராமன் விளக்குகிறார்.

தீருமுருகாற்றுப்படை: தீருமுருகாற்றுப்படை காட்டும் முருகனின் எட்டுத்தொகை நூலுள் காணப்படும் முருகனையும் காணமுடிகிறது. வேத, இதிகாச, புராண கால முருகனையும் காணமுடிகிறது. முருகனின் அருள்பெற்ற பக்தன் ஒருவன் வீடுபேறு பெற விரும்புகிற ஒருவனுக்கு அதனை அடையும் வழிவகைக் காட்டுவதாக இந்நால் அமைகிறது. தான் பெற்ற பெரும் பேறு பிறரும் பெறவேண்டும் என்ற ஆவல் பொங்கும் போரை கவிதை தீருமுருகாற்றுப்படை வெற்றி தெய்வமாகிய வெல்லும் போரை உடைய கொற்றவையின் மைந்தன் என்னும் பொருளில் “வெற்றிவேல்வோர்க் கொற்றவை சிறுவர்” என்று அழைக்கப் பெறுகிறான். முருகன் இறைவன் எனப்படும் சிவபெருமானின் செல்வன் என்றும் அழைக்கப் பெறுகின்றான். தொண்டர் இவனை முழுமுதற்பொருள் என்னும் பொருள்பட “அரும்பெறல் மரபின் பெரும்பெயர் முருகா” என்று அழைக்கின்றனர். இவ்வாறு இறையனுபவத்தை அனுபவித்ததை அறிய முடிகின்றது.

இறைபணியாளரின் இறையனுபவம்: இறைவனின் மீது பற்று கொண்டு தம்முடைய ஆடசைகளை விடுத்து வாழ்வால் துறவி. துறவியின் வாழ்வ சிறப்பானது. தன்னலம் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டதல்ல. இவர்கள் மக்களிடம் மட்டுமின்றி சிறுசிறு உயிர்களிடத்திலும் தம்முடைய அன்பினைச் செலுத்தி எல்லா மக்களிடத்திலும் இரக்கம் கொண்டு வாழ்கின்றனர். இவர்கள் தீங்கான செயல்களைச் செய்யாமலும் கொலை, புலால் வறுத்தல், வெகுளாமை முதலிய பண்பினை உடையவர்களாய் தீகழ்கின்றனர். கள்ளுஞ்ஞாமை, வாய்மை, கூடாழமுக்கம் போன்றவைகளையும் கடைபிடிப்பர். இவர்கள் இறைவனைப் பற்றிக்கொண்டு வாழ்வதால் இறைவனைப் போன்று மிக உயர்ந்த நலம் அடையத் துடிக்கின்றனர். தனக்கென்று வாழாது பிறருக்காக வாழ வேண்டும் என்ற சூரியகோளுடன் இறைவனை அனுபவித்து வாழ்கின்றனர்.

• நோயில்லா வாழ்வில் உடலில் இயற்கை

வேகங்களின் பங்கு

ாக்டரி வே. கணபதி எம்.இ - சித்தா

உடல்சக்தியின் தலைமை தாது சுக்கிலம்: சுக்கிலத்தின் சிறப்பினைச் சென்ற இதழில் கண்டோம்.

சுக்கிலப் பிணிகள்: சுக்கில மாறுபாட்டால் பல்வேறு பிணிகள் உண்டாகின்றன. சுக்கிலத்தை அடக்கும்போது, அது முறையற்று உடலில் இருக்கும்போது சுரநோய், நீர்க்கட்டு, கை-கால் பொருத்து வலி, வாதநோய், பக்கவாதம், மார்புநோய், பிரமேகம், உடல் எங்கும் வாய்க்கலு மிகுட்டு மிகுந்த பிணிகளை உண்டாக்கும். மதாத்தியம் எனும் மனநோய்களும், உள்ளச்சோர்வு, தேகமெலிவு, எலும்பு நழுவுல் ஆகியவையும் சுக்கிலச் சீர்கேட்டால் வருவதாகும். உடல்சக்தியும், பலமும் பெறுவதற்கு முக்கியக் காரணம் சுக்கிலம் என்பதால் முழு உடலும் பலமிழுந்து காணும். சிறுநீர் தெரித்து வலியுடன் செல்லல், உடல் முழுவதும் காந்தல், எரிச்சல், ஆகியனவும் முறையற்ற சுக்கிலத்தினால் உண்டாகும் பிணிகளாகும். பிரமேகங்கள் என்று கூறப்படுகிறது. சிறுநீரினை சுருக்கிக் கழியும் நோயும், சிறுநீரினை பெருக்கிக் கழியச் செய்யும் நோய்களும், அதில் உள்ள வெள்ளை நோய்கள், நீராறி ஆகியனவும் சுக்கிலச் சீர்கேட்டினால் உண்டாவதாகும். சுக்கிலம் மிகுந்தால், குறைந்தால் உண்டாகும் பிணிகளைப் பற்றி பாரம்பரிய நூற்களில் கூறக்கிடக்கின்றன.

சுக்கிலத்தைப் பாதுகாக்க, சீர்படுத்த முன்னோர்கள் காட்டிய வழிமுறைகள்: எந்த ஒரு பொருட்களும் ஸ்தால, சூட்சம உடல்களில் செயல்பட்டு இறுதித் தாதுவான அது சுக்கில தாதுவில் தான் சென்றடையும் என்பது உண்மை. எனவேதான் உணவு, செயல்பாடு இவைகளை ஒழுங்குபடுத்தும் உத்திமுறைகளை மறைமுகமாக சுக்கிலப் பாதுகாப்புக்காக முன்னோர்கள் கவரியுள்ளனர்.

1) தீனசரி செயல்படுமுறை, 2) ஏற்ற உணவு முறை, 3) காலநிலைக்கு ஏற்ற உணவுமுறை, 4) அறுச்சை உணவுகளை உண்ணும் முறை, 5) ஆண்-பெண் சேர்க்கை முறை, போன்ற செயல்பாடுகள் மிகமுக்கியமாக வரையறுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. நமது பாரம்பரிய சித்த மருத்துவத்தில் சுக்கிலத்தாது கபக்குற்றத்திற்கு நட்பாக கூறப்பட்டுள்ளது. உடலைக் கட்டுறே வைக்கவும், அழிவுநிலைக்கும் காரணமான கபக்குற்றம், இத்தாதுவிலும் பொருந்தி வாழும் என்பதால் இதன் முக்கியத்துவம் அறிவோம்.

தற்கால முறையற்ற உணவுமுறை, ஆண், பெண் சேர்க்கைமுறை இதனால் சிறுநீரில் சுக்கிலத்தாது தன்னை அறியாமல் வெளியாகி, பலர்

மருத்துவத்திற்காக அலைவதையும் காண்கிறோம். சுயக் கட்டுப்பாடும் ஒழுங்கும் உள்ள வாழ்க்கையே நம் முனிவர்கள் வற்புறுத்துவது.

சுக்கிலத்தை அழிக்கவும், பெருக்கவும் செய்யும் பொருட்கள்: பருவடல் நிலையில் சுக்கிலத்தைப் பெருக்க நமது பாரம்பரிய மருத்துவத்தில் பல மருந்துகள் கூறப்பட்டுள்ளன. நவநீதப்பற்பம், மதன காமேஸ்வர இளகம், முத்துப்பற்பம், வெள்ளிப்பற்பம், முருங்கை விதை, உஞர்ந்து, சாதிக்காய், கிஞ்சா, பருப்பு வகைகள், தூதுவளை பழம், இலை, பசலிக்கீரை, தாளிக்கீரை, பூணைக்காலி வித்து உள்ளிட்ட எண்ணற்ற மூலிகை - தாது மருந்துகள் கூறக் கீட்கின்றன. மொத்தத்தில் ஏற்ற இளிப்பு, துவர்ப்புச் சுலைகள் சுக்கிலத்தைப் பலப்படுத்தும்.

அதேபோல அதீக எளிப்பு, உப்பு, புளிப்புச் சுலையுடைய உணவுகள் சுக்கிலத் தாது உற்பத்தியை சீர்க்கடச் செய்யும். கருவாடு, கோழிக்கறி ஆகியன நடைமுறையில் சீர்க்கடச் செய்யும் முக்கிய உணவுகளாகும். அதேபோல கடும் வெயிலில் அலைதல், இருவு அதீகநேரம் கண் விழித்தல், எண்ணெய்க் குளியல் எடுக்காமை ஆகிய செயல்பாடும் முக்கியமாகும்.

உடலிலுள்ள இரத்தத்தை தீருச்சுழியாக்கி அதாவது வளி, தீ, நீர் இலைகளினால் நன்கு கடையப்பட்டு வெள்ளாற்று விதி எனும் சுக்கில நீர் உருவாக்கப்படுகிறது என்று நமது சித்தாந்த வேதநூற்கள் கூறும் தெய்வீகத்தை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். வெறும் உயிர்தோற்றுத்திற்கான தாது என்று நான்னீ மருத்துவம் கூறினாலும், சந்தீர பிறை கொண்டு அரவம் எனும் குண்டலி பாம்பால் வெளியேற்றிவிடாமல் தீருச்சடையினால் (மூலாதாரம் முதல் மேல் ஆதாரம் வரை) நன்கு மேல்நோக்கி நகர்ந்து சுக்கிலத் தாதுவை ஒளிவீசும் மணியாக்கி பிரபஞ்சத்தையும், காயசித்தியும் அடையக் கூறும் வழிமுறைகளை கொண்டாடும் பாரம்பரிய மருத்துவத்தின் புனிதத்தன்மை உணரவேண்டும்.

(தொடரும்)

பின்மு தீருத்தம்

ஏப்ரல் விவேகவாணி பக்கம் 8, வரி 5

ஸ்வப்னமாயஸ்வருபா என்பதற்கு பதில் ஸ்வப்னமாயஸ்ருபா என்றிருக்க வேண்டும்.

பக்கம் 61, பாரா 5, வரி 9

ஏழாம் தீருமுறை என்பதற்குப் பதில் எட்டாம் தீருமுறை என்றிருக்க வேண்டும்.

ஓய்வு பெற்ற ஊழியர்

திரு. எஸ். ஹரிகரபுத்தீர்பிள்ளை அவர்கள் 1978 முதல் விவேகானந்தபுரத்தில் உள்ள விவேகானந்த கேந்திர நிர்வாக அலுவலகத்தில் தீற்பட பணிபுரிந்து 29.02.2012 அன்று பணி ஓய்வு பெற்று விட்டார் அவர். எழுத்தராகவும், தட்டச்சராகவும் தனது பணியினை அமைதியாக செய்தவர் ஆவார். பிரரிடம் மென்மையாகப் பேசும் மற்றும் பழகும் குணம் கைவரப் பெற்றவர். இறைவன்பால் அதிகப் பக்தி கொண்டு இறைத்தொண்டு செய்து வருகிறார். அன்னாரது இறைத்தொண்டு தொடரவும், அவரும் அவரது குடும்பத்தினரும் நன்றாய் வாழுவும் எல்லாம் வல்ல பரம்பாருடை பிரார்த்தகிகிறோம்.

கேந்திரச் செய்திகள்

கண்ணம் பிவிளையில் நடந்த விவேகானந்தர் விழாவில் விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. கிருஷ்ண இளைஞர் நற்பணி மன்றத்தினரும் கூட்டாக விழாவை நடத்தினர். நிறைய பரிசுகள் உண்டு. மன்றத் தலைவர் செல்வகுமார், ஊர்த்தலைவர், கேந்திரத் தொண்டர் அருமைத்தங்கம் மற்ற பாலசேவிகாக்கள் நாடகம், நடனம், சிறப்புரை இவற்றை நடத்தி விழாவை சிறப்பித்தனர்.

தூத்துக்குடி மாவட்டம் கே. தங்கம் மாள்புரத்தில் பத்மாவதியும், வசந்தாவும் விவேகானந்தர் விழாவை அழகுற நடத்தினர். செக்காரக்குடியில் நடந்த விவேகானந்தர் விழாவுக்கு பெற்றோர்களும், சமய வகுப்பு குழந்தைகளும் வந்திருந்தனர். குழந்தைகளின் கலைநிகழ்ச்சி சிறப்புற அமைந்திருந்தது. தூத்துக்குடி மாவட்டம் ஒண்முகபுரத்தில் எஸ். சுத்யாவும், கே. செண்பகமும் நடத்திய விவேகானந்தர் விழாவுக்கு 25 பெற்றோர்கள் வருகை தந்தனர். கூட்டாம்புளியில் திருமதி மரகதமும், செல்வி சாரதாவும் விவேகானந்தர் விழாவை கலைநிகழ்ச்சிகள், சொற்பொழிவுகள், மலர் வழிபாடு, பெற்றோர் பங்கேற்பு இவற்றுடன் சிறப்பாக நடத்தினர். செக்காரக்குடியினர் திருவிளாக்குப் பூஜையுடன் விவேகானந்தர் விழாவினை நடத்தியது புதுமை ஆகும்.

கேந்திரச் செய்திகள்

நெல்லை மாவட்டம் கருவந்தாவில் பாலசேவிகாக்கள் எம். அண்ணாமலையும், எஸ். பொன் கவிதாவும் கீதை விழாவைச் சிறப்பாக நடத்தினார். கேந்திர அன்பர் பால்துறை சிறப்புரை ஆற்றினார். 60 பேர் நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்றனர்.

தூத்துக்குடி மாவட்டம் இடைச்சிவிளையில் எம். சுதாவும், கே. அருணாவும் முத்தாரம்மன் கோவிலில் கீதை விழா நடத்தினார். 150 பேர் பங்கேற்றனர். ஆசிரியைகளுக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி. இனிப்பு வழங்கி கீதையை நிறைவு செய்தனர்.

தூத்துக்குடி மாவட்டம் விஜய அச்சம்பாடு பாலர் பள்ளியில் 100 பேர் கலந்து கொண்ட கீதை விழா ஊர்மக்கள் நல்லாதரவுடன் அழகுற நடைபெற்றது. நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு கே. செல்வராணி, ஆர். ரமாதேவி, பி. உதயசிந்துஜா, எம். பிரம்மசக்தி.

வடலிவிளை பத்திரிகாளி அம்மன் கோவிலில் நடந்த கீதை விழாவில் ஜய ராஜகணி, ஜெலஸ்டின் காாத்திகா ஆகியோர் உரை நிகழ்த்தினர். பங்கேற்பு 60 பேர்.

நெல்லை மாவட்டம் அம்பையை அடுத்த அடைச்சாணியில் பி. புனிதவதியும், எம். தனலக்ஷ்மியும் கீதை விழாவை நடத்தினார். கேந்திரத் தொண்டர் திருமதி சி. சரஸ்வதி சிறப்புரை. 40 பேர் பங்கேற்றனர். அம்பை கிருஷ்ணசாமி கோவிலில் சரஸ்வதி நடத்திய கீதை விழாவில் திருமதி பாகீரதி வாசதேவன், 110 பொதுமக்கள், திருமதி தங்கபுஷ்பம், திருமதி சந்திரா சிவஞானம் ஆகியோர் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

குமரிமாவட்டம் ஆண்டார்களத்தில் ஆர். சந்திரகுமாரியும், சாந்தியும் விவேகானந்தர் விழாவை கலைநிகழ்ச்சிகள், சிறப்புரைகள் பரிசு இவற்றுடன் அழகாகக் கொண்டாடினார்கள். 275 பேர் கலந்து கொண்டனர். தலைவர் தங்கப்பன், செயலாளர் கலைச்செல்வன், கேந்திரத் தொண்டர் சகுந்தலா ஆகியோர் சிறப்புரை.

நெல்லை மாவட்டம் மலையடிக் குறிச்சியில் புதிய பாலர்பள்ளியில் விவேகானந்த விழா அழகுற நடைபெற்றது. தலைமை ஆசிரியர் முருகேசன், ஆசிரியர் பாண்டி மோகன் சிறப்புரை, காப்பக ஆசிரியைகள் நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு.

தூத்துக்குடி மாவட்டம் நாகலாபுரம் விவேகானந்தர் விழா, துவக்கப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர் திருமதி மீனா, பிரேமா, மகேஷ் ப்ரியா, 12 பெற்றோர்கள் ஆகியோர் பங்கேற்று நல்லமுறையில் நடைபெற்றது. குழந்தைகளின் கலைநிகழ்ச்சிகளும், பெரியவர்களின் சொற்பொழிவுகளும் நல்ல வரவேற்றபை பெற்றன. விழா ஏற்பாடு மா. சின்ன மாரியம்மாள், ரா. பவானி.

நெல்லை மாவட்டம் குமாரபுரம் பாலசேவிகாக்கள் எஸ். காளியம்மாள், ஏ. கனகவரத்தினம், செயலாளர் திரு. ராஜேந்திரன், தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் சமய வகுப்பு குழந்தைகள் ஆசிரியோரின் பாடல்கள் கலைநிகழ்ச்சிகள் சொற்பொழிவுகள் இவற்றுடன் அழகுற நடத்தப்பட்டது.

தூத்துக்குடி மாவட்டம் துறைச்சாமிபுரத்தில் எஸ். மகேஷ்வரி, எஸ். கலாஜோதி விவேகானந்த விழாவை கோலாகலமாக நடத்தி வைத்தனர். பள்ளி நிர்வாகி ஜய ப்ரகாஷ் மணி சிறப்புறை ஆற்றினார். குழந்தைகளின் கலைநிகழ்ச்சிகளும் உண்டு.

நெல்லை மாவட்டம் கலந்துபனை, காவல்கிணறு, தூத்துக்குடி மாவட்டம் இடைச்சிவிளை, பண்டாரபுரம், நெல்லைமாவட்டம் மன்னார் கோவில், நரையப்பபுரம், ஆறுமுகம்பட்டி, கருவந்தா, அடைச்சாணி, விஜயஅச்சம்பாடு, வடலிவிளை ஆகிய பாலர்பள்ளிகள் உள்ளூர் தலைவர்களின் ஆசிரியரை, சமய வகுப்பு குழந்தைகளின் நடனம், நாடகம், பாலர்பள்ளி குழந்தைகளின் ஆடல், பாடல் பிரசாத வினியோகம், பரிசளிப்பு ஆகியவற்றுடன் அழகாக நடத்தினார்கள். விவேகானந்த விழாவினைக் காண நூற்றுக்கணக்கில் உள்ளூர் பெருமக்கள் கலந்து கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

நிலாக்கீற்று

திருவிசைப்பா

என்.எஸ்.ரி

ஒன்பதாம் திருமுறையாக விளங்குவது திருவிசைப்பா. இதனை அருளியோர் ஒன்பதின்மர். திருவிசைப்பாமாலை என்றும், திருவிசைப்பா - திருப்பல்லாண்டு என்றும் சைவ உலகம் போற்றும். தேவாரமும் திருவாசகமும் வழங்கும் தேன் சுவையும், சிவமணமும் கமலமும் வண்ணம் - பிறர் அருளிய அற்புதப் பாடல்களும் பேணப்படவேண்டும் என்னும் ஆர்வத்தில் தொகுக்கப் பெற்றதே திருவிசைப்பா.

பாடல் அருளியோர்: 1) திருமாளிகைத்தேவர் 2) சேந்தனார், 3) கருவூர்த்தேவர், 4) புந்துருத்தி நம்பிகாட நம்பி, 5) கண்டராதித்தர், 6) வேணாட்டடிகள், 7) திருவாலியமுதனார், 8) புருபோத்தம நம்பி, 9) சேதிராயர்.

பழம்பாடல் கறும் பாடல் தொகை 365, கிடைக்கப் பெற்றவை 301, பதிகங்கள் 29, பதிகங்களையும் பாடல் எண்ணிக்கையையும் இயைபு படுத்துவதில் சிக்கல் உள்து. இன்னும் பதிகங்கள் இருந்திருக்கவேண்டும்; அல்லது பாடல் எண்ணிக்கை பிழையாதல் வேண்டும்.

கருவூர்த்தேவர் பத்துப் பதிகங்கள் பாடியுள்ளார். அவரே அதிகம் பாடியவர். திருமாளிகைத்தேவர் நான்கு பதிகங்கள் பாடியுள்ளார். திருவாலி

அமுதனாரும் நான்கு புதிகங்கள் பாடியுள்ளார். சேந்தனார் திருவிசைப்பாவில் மூன்று பதிகங்களும், திருப்பல்லாண்டும் பாடியுள்ளார். இரண்டு பதிகங்கள் பாடியவர்கள் பூந்துருத்தி நம்பியும், புருடோத்தமநந்மியும். ஏனையோர் - கண்பராதித்தர், வேணாட்டடிகள், சேதிராயர் - ஒவ்வொரு பதிகமே தந்துள்ளனர்.

திருவிசைப்பாக் கொண்ட திருத்தலங்கள் 14. இவற்றில் கோயில், திருவீழிமிழலை, திருவாவடுதுறை, திருப்புவணம், திருவிடைமருதூர், திருவாரூர் - என்னும் ஆறும் தேவாரத் திருத்தலங்கள். திருவிடைக்கழி, களந்தை ஆதித்தேச்சுரம், கீழ்க்கோட்டுரமணியம் பலம், திருமுகத்தலை, திருலோக்கியபுரம், கங்கை கொண்ட சோழேச்சுரம், திருச்சாட்டியக்குடி, தஞ்சை ராஜ ராஜேச்சுரம் - என்னும் எட்டும் திருவிசைப்பா மட்டுமே பாடிய திருத்தலங்கள். இதில் தீல்லை பெற்ற பதிகங்கள் பதினாறு; ஏனைய 13 பதிகங்களும் 13 பிறதலங்களுக்கு உரியவை. எனவே இத்திருமுறையினைத் தீல்லைத் திருமுறை என்றே போற்றுவர் அறிஞர்.

திருவிசைப்பா இசைநலம் உடையது. இதில் பயிலப்படும் பண்கள் ஆறு. இவற்றுள் தேவாரத்துள்ளும் பயிலப்படாத பண் சாளரபாணி.

திருவிசைப்பாவின் சிறப்புகள் பல அவற்றுள் சில: 1) அளவில் சிறிய திருமுறை; ஆயினும் மாண்பு மிக்கது. 2) நவ - வகை - மலர்களின் நந்த வளை இது. நந்த வளைத் தொண்டினர் ஒன்னபதின்மர். எனினும் பொதுமணைம் சிவமணை. 3) பாதாதீ கேஸமாக இரு பதிகங்கள் இன்னனமுது ஏந்துகின்றன. 4) சோழச் சக்கரவர்த்தியின் சொல்மாலையும் இங்கு உளது; நந்தனார் குலத்து விறகு வெட்டியின் சொல்மாலையும் இங்கு உளது. 5) சிவ வழிபாட்டில் பஞ்சபுராணம் ஒதும் மரபு உளது. அவ்வாறு ஒதுக்கையில் ஜந்தில் இரண்டு இத்திருமுறையிலிருந்து ஒவிக்கும். 8250 பாடல்களுடைய மூவர் தேவாரத்தில் ஒரு பாடல்; 288 பாடல் பெற்ற திருவிசைப்பாவில் ஒரு பாடல்; 13 பாடல்கள் மட்டுமே பெற்ற திருப்பல்லாண்டில் ஒரு பாடல்; 4283 பாடல்கள் தந்த பெரிய புராணத்தில் ஒரு பாடல். ஆக, ஒன்பதாம் திருமுறையிலிருந்து ஒவிக்கும் பாடல்கள் இரண்டு!

Printed by : Shri. Pravin V. Dabholkar at M/s RNR Printers and Publishers, 8, Thandavarayan Street, Triplicane, Chennai - 600 005.

Published by : Shri. Pravin V. Dabholkar for Vivekananda Kendra Prakashan Trust, 5, Singarachari Street, Triplicane, Chennai - 600 005.

Editor : Shri. P. Parameshwaran, President, Vivekananda Kendra, Vivekanandapuram, Kanyakumari - 629 702.